

MÄRTS

ORIENTEERUJA ORIENTEERUJA

2006

nr.1 /90

Veteranid
võitsid MM-II
medaleid

Meistrid
selgusid
Nelijärvel

Märkesuusa-
tamine SI-ga

PRINTCENTER

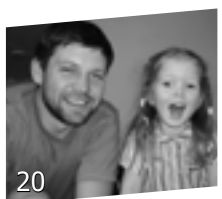
TRÜKIB ORIENTEERUJAT

SISUKORD:

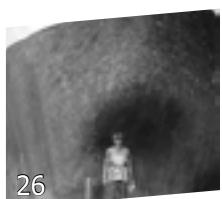

6

- 4** Lühiuudised
- 5** EOLi üldkogu
- 6** Eesti MV
- 9** Suusa-O MM
- 12** Veteranide MM Lätis
- 14** SI-kaardid
- 16** O-korvpall
- 18** Märkesuusatamine Siga
- 20** Võsast väljas
- 22** Algaja X-Dreamil
- 23** Ajaloolised jäljed
- 26** Kiri Austraaliast
- 28** Sündmused Nõval
- 30** Euroopa MV läheneb
- 31** Dr O-Trops
- 31** Võistluskutsed
- 38** Juhatuse otsused
- 39** O-kalender

20

26

31

Esikaanel: Raul Kudre teel
MM- hõbeda poole
Foto: Sixten Sild

Järgmised Orienteerujad ilmuvad:

nr 2/91 5. mail
nr 3/92 26. mail

Kaastööd Orienteerujasse nr 2/91 saata hiljemalt 17. aprilliks.

Väljaandja: Eesti Orienteerimisliit www.orienteerumine.ee

Peatoimetaja: Arvo Saal, tel 5531 235 arvo.saal@mail.ee

Toimetus: Sixten Sild, Maret Vaher, Jürgen Einpaul,
Mihkel Järveoja, Kaidi Oone
ajakiri@orienteerumine.ee

Keeletoimetaja: Aili Miks

Kujundaja: Riju Johanson

Kojukanne: Eesti Post

Tellimine: Eesti Orienteerimisliit

eol@orienteerumine.ee, tel/faks 6398 681

Tellimishind aastaks 180 krooni. Arveldusarve: 10220034030010

Eesti Ühispank

Toimetusel on õigus kirju ja kaastöid nende selguse huvides toimetada ja lühendada. Kaastöid ei retsenseerita ega tagastata.

Toimetus ei vastuta kuulutuste ja reklaamide sisu eest.

Ajakiri Orienteeruja ilmub 8 korda aastas.

Suusaorienteerumine teevaliku ees

Suusaorienteerumise hooaeg on läbi ja kokkuvõtteks tuleb nentida, et see ala on langenud veelgi sügavamale põhja. Orienteerujate huvi suuskadel orienteeruda on järjekindlalt vähenemas ning inimeste eelistused liiguvad teiste talviste harrastuste suunas. Eesti MV korraldaja OK Kooperaator oli teinud veebruarikuise vähese lume kiuste Nelijärvele huvitavad rajad, kuid osavõtjate arv ja nende ettevalmistuse tase tegi nukraks.

Suusaorienteerumine vajab eluspüsimiseks uuendusi ja ka IOF tasemel käib selles suunas töö. Praktilised kõik riigid on sarnaste probleemide ees ja ala, mis reaalselt võib jõuda olümpiale, on kriisis. ROK hindab olümpiale pürgijate valmidust läbi mitmete kriteeriumite, näiteks kandepind, osalemine MM-võistlustel jne. Suusaorienteerumises on viimase 8 aastaga MM-võistlustel osalevate riikide arv langenud 28-lt 20-le, viimasel kuue aasta jooksul on vaid 4 riiki saanud medalid ja vahe ülejäänutega on läinud kohutavalt suureks. Viimasel MMil võitsid Venemaa-Soome-Rootsi-Norra sportlased 90% esikümne kohtadest!

Arengus tagasikäikus ala ei saa pürgida olümpiaalaks. IOF on püstitanud eesmärgi leida uus võistlusala, mis oleks atraktiivne võistlejatele, meediale ja korraldajatele. Uus ala peaks sobima ka väga vähese lumega riikidele ja võistluse ettevalmistamine peaks olema vähekulukas ning paindlik. Tuleb luua tegelikud võimalused, et suusaorienteerumist saaks harrastada kogu maailmas. Praegused alad nõuavad stabiilset lumekatet ja suurt pindala võistluse läbiviimiseks. Tõeline väljakutse on teha huvitav ja aus orienteerumisvõistlus, kui kasutada on ainult 5 km tehislume rada!

EOLi juhatus pole veel alla andnud ja otsustas sügiseks töötada välja uue Eesti suusaorienteerumise arengukava. Ala edasiviimiseks on võimalusi. Sellelgi talvel on tehtud mitu proovivõistlust märkesuusatamises.

Vaatamata sellele, et märts on tänava parim talvekuu, tuleb ikkagi kevad. Kevadine avalöö. Jüriöö jooks on seekord erakordne, sest

_____jännikus.
_____te- ja veteranide
_____rastajad. Juhend
_____da võistkondi
_____el tingimustel.
_____a ja näitame eesti
_____on palju!
_____üriöö jooksul!

10 AASTAT TAGASI

Orienteeruja nr. 1/13 ilmus 19. veebruaril 1996. aastal.

Pühajärvel toimunud Eesti Orienteerumisliidu kongressil tehti kokkuvõtteid 1995. aastast. EOLi kuulub 42 klubi, kuhu on liitunud 1607 orienteerujat. Orienteeruja esilehel oli kokkuvõtte EOLi volikogude otsustest. Näiteks kinnitati 1996. aasta EOLi liikmemaksuks 340 krooni ja EOLi direktori kuupalgaks 3400 krooni.

Vello Viirsalu kirjutas pikemalt 70 aasta möödumisest esimesest teadaolevast orienteerumisvõistlusest Eestis. See toimus 19. juunil 1926. aastal Pirital kaitseliidupäevade raames.

Harry Lemberg kirjutas vastupidavustreeningu alustest ja Tõnu Raid jagas treeneri nõuandeid. Orienteerujas on Eesti suundsuusatamise meistrivõistluste protokoll ja II rahvusvahelise orienteerumise mitmepäevajooksu 4EST-96 juhend ning mitmed võistluskutsed.

Orienteeruja nr. 2/14 ilmus 3. aprillil 1996. aastal.

Kirjutati MM-võistlustest Norras ja Vello Viirsalu jätkas kirjutistesarja 70 aasta möödumisest esimestest orienteerumisüritustest Eestis. Tutvustati Põlvamaa klubi OK Kobrast (moodustatud 27. aprillil 1988). Kalle Kalm küsis, kas tunned piltlegende ja Tõnu Raid soovitas kevadisi tehnikaharjutusi. Avaldatud oli ka suvine võistluskalender.

Olümpiavõitjad kutsuvad toetama olümpialootusi

22. veebruaril pöördusid olümpiavõitjad Ants Antson, Viljar Loor, Erki Nool, Aavo Pikkuus, Mait Riisemann, Erika Salumäe, Tiit Sokk, Ivar Stukolkin, Kristina Šmigun, Jüri Tarmak, Svetlana Tshirkova-Lozovaja, Jaak Uudmäe ja Andrus Veerpalu ettevõtjate ja spordisõprade poole üleskutsega annetada raha noorsportlaste toetamiseks Eesti Rahvuskultuuri Fondi Eesti Olümpiakomitee alafondi.

Olümpiavõitjad paluvad annetusi teha Eesti Rahvuskultuuri Fondi arvele Hansapangas number 221001101347 selgitusega: annetus Eesti Olümpiakomitee fondi. Fondile tehtavad annetused on tulumaksuvabad, eraisikutele palutakse tulumaksuvabastuse kasutamiseks lisada annetusele ka oma isikukood.

Eesti Olümpiakomitee (EOK) fond asutati 2000. aasta detsembris ning fondi on nii eraisikute kui ettevõtete annetustena kogunenud 339 092 krooni. Fondi halduskogusse kuuluvad EOK president Mart Siimann, EOK täitevkomitee liige Oliver Kruuda, EOK aupresident Tiit Nuudi ja olümpiavõitjad Erika Salumäe ning Jaak Uudmäe.

NAABRITE JUURES

Venemaa noorte orienteerumisajaleht

Venemaal ilmus noorte orienteerujate ajalehe „Orientiir-juunior“ viies number. 400 eksemplari sellest jagati Ivanovo võistlustest osavõtjate vahel.

UUS RAAMAT

Vello Viirsalu "Eesti orienteerumise sünd ja hiilgeaastad 1959-1970"

Eesti Orienteerumisliidu üldkogu ajal esitleti äsjailmunud raamatut "Eesti orienteerumise sünd ja hiilgeaastad 1959 – 1970".

EOLi president Leho Haldna kirjutab raamatu saatesõnas, et tegemist on mitte ainult Eesti orienteerumise ajaloo, vaid ka tükikesega Eesti ajaloost, nähtuna läbi orienteeruja silmade.

Eesti Entsüklopeediakirjastuse nõukogu esimees, raamatu toimetaja Anto Raukas ütles, et raamatu kirjutanud Vello Viirsalu on imemees, kes on teinud ära väga suure töö.

Eesti Entsüklopeediakirjastuse juhatuse esimees Hardo Aasmäe ütles, et kirjastuste suurim mure on nn isepaisuvad raamatud. Viirsalu raamatki oli algselt planeeritud

vaid 200leheküljelisena. „Aga see raamat sisaldab meie toimetuse arvates piisavalt teavet ja nii otsustati jätta lapsuke ellu,“ rääkis Hardo Aasmäe. „Pealegi ei ole palju spordialasid, kus leidub terve raamatu algusest lõpuni tegijat.“

Leho Haldna sõnul tuleb nüüd leida need, kes jätkaksid orienteerumisaialoo kokkukogumist ning kirja panekut. Järgmised ajaperioodid võiksid olla 1971-1980(1985) ja siis sealt edasi.

Leho Haldna ja Anto Raukas tutvuvad äajailmunud raamatuga.

LÜHIDALT

Margus hallik võitis USA meistrivõistlustel kaks kulda

Märtsi algul New Yorgi osariigis Garnet Hilli suusakeskuses peetud USA meistrivõistlustel võitis Kanadas elav ja harjutav Margus Hallik mõlemad kavas olnud distantsid.

Eesti Orienteerumisliit mälestab kauaaegset koondislasi

IRA SAART

ja avaldab kaastunnet omastele.

Eesti Orienteerumisliidu üldkogu kinnitas aruanded ja võttis vastu 2006. aasta eelarve

Tõnu Lauter ja Sixten Sild esinesid üldkogul ettekannetega.

Tallinnas toimus laupäeval, 11. märtsil EOLi üldkogu koosolek, kus kuulati ülevaateid juhatuse ja kontori tegemistest ning arutati läbi aastaaruanne ja 2006. aasta eelarve.

Eesti Orienteerumisliidu president Leho Haldna tunnistas tehtust rääkides, et soovitus aeglasemalt on käivitunud uue juhatuse töö. Taliorienteerumise probleemid olid presidendi ettekandes samuti tähtsal kohal. Saadi teada, et taliorienteerumine on kriisis peaaegu kõigis maades, kus teda harrastatakse.

Juhatus liige Sixten Sild rääkis vajadusest anda orienteerumisürituste korraldamisest rohkem märku meedias. EOLi kontori tegevusest ja 2005.a. eelarve täitmisest rääkinud Tõnu Lauter tutvustas

ühtlasi projekti „Liigu kaardiga“ hetkeseis ja sellega seonduvaid tegevusi.

Üldkogu kinnitas nii EOLi 2005. a. raamatupidamise aastaaruande, tegevusaruande kui ka EOLi 2006. a. eelarve. Põhjalikku käsitlemist leidnud riigi 2007.a. noorte tippspordiraha jaotuse aluste arutelul tehti esialgsesse kavasse parandusi, mis tõstsid mõnevõrra rattaorienteerumise tähtsust punktide arvestamisel.

Üldkogul esitleti ka äsjailmunud Vello Viirsalu raamatut “Eesti orienteerumise sünd ja hiilgeaastad 1959 – 1970”.

Orienteerumine spordimesil

Eesti Orienteerumisliit osaleb 1.-2. aprillil Saku Suurhallis toimival Spordi- ja Tervisemesil TERVEX. Seal toimub projekti „Liigu kaardiga“ ja Eesti orienteerumispäevakute tutvustamine ning orienteerumisspordi populariseerimine.

Mesil on kavas:

- orienteerumissprint loomaaias,
- avatud orienteerumisspordi boks suurhallis,
- orienteerumis-showsprint suurhallis (Saku Suurhalli siseskeemil tehtud rajal saavad osalejad läbida orienteerumisraja. Kõik osalejad saavad orienteerumisspordialasne klepsu, parimatele loosiauhinnad),

Orienteerumisalane reklaam ilmub ajakirjanduses, raadios, teles ja voldikutes, korraldajad on orienteerumisjooksu riietuses.

EOL

Projekt ”Liigu kaardiga” liigub edasi

Eesti Orienteerumisliidu algatusel käivitus projekt „Liigu kaardiga“. Tänapäeva spordielu korraldamisel on vajalik märksa enam rõhku panna tervisesportlikule suunale, sest võistlustele orienteeritud sportimist harrastab elanikkonnast vaid 4 - 5% täiskasvanuist ja 15 - 20% noortest. Gümnaasiumi lõpetanud noormeeste tervise-uuringu tulemused näitavad eesti noorte negatiivset hoiakut tervisespordile, mille tulemusel ainult 1/5 noormeestest on sobilikud ajateenistusse minema.

Orienteerumisalaste oskuste vajadus on tõusnud jõustruktuurides (Kaitsejõud, Kaitseliit, Piirivalve, Politsei, Päästeamet) laskespordiga ühele astmele, mis seab üldhariduskoolidele eesmärgi vastavaks koolituseks.

Noorte jaoks on orienteerumine atraktiivne spordiala, mis arendab neid nii vaimset kui füüsiliselt, samas on vähe orienteerumisalaseid juhend- ja õppematerjale. Orienteerumine tervikuna populariseerib tervislikke eluviise looduses ning seda saab harrastada kõrge vanuseni. Orienteerumisega tegelemine pakub meeldivat seltskonda, muljeid ja haaravat tegevust.

Orienteerumisoskus – oskus läbida looduses vahemaid kaardi abil, mis võiks kuuluda iga inimese loomulike vilumuste hulka. Viibimine

värskes õhus parandab elanikkonna tervist. Orienteerumine on sobiv treeninguvorm ka mitmete teiste spordialade harrastajatele.

Projekti „Liigu kaardiga“ kava 2006. aastaks: Valmistada õppevahenditeks 400 KP-tähist koos kompostriga ja 500 kompassi.

Projekti järgi on edukriteeriumiks 25 koolile õppevahendite (250 + 250) muretsemine.

Kaardistamise objektideks on 46 kooli ja 12 spordirajatist. Projekti edukriteeriumiks on 40 kaardi valmistamine. Kavas on trükkida 33 450 eksemplari kaarte. Kaardistuse eelarve on 199 000 krooni, so klubiidele makstav summa. Lisaks on projektis kavas veel palju muud: koolituse korraldamine, reklaam, koduleht, voldikud jne.

Suure töö on teinud Mait Tõnisson, kes käivitas edukalt kaardikomisjonite tegevuse ning aitas suuresti kaasa projekti „Liigu kaardiga“ aktiveerimisel.

16. jaanuaril eraldati Hasartmängumaksu Nõukogu koosolekul projektile „Liigu kaardiga“ 100 000 krooni.

EOL

EMV suusaorien- teerumises

□ JAANUS REHA □

See sai alguse 2004. aasta sügisel enne üldkogu koosolekut. Margus näitas mulle Nelijärve kaarti, kuhu oli kandnud suusaradade võrgustik. Tal tuli mõte korraldada seal talvised meistrivõistlused. Arutasime omavahel väheke ja leidsime, et see oleks meile hea väljakutse. Tuli Maimugi nõusse saada. Tema esimesed sõnad oli: „Hullud olete.“ Aga väga manguda ei olnud vaja, ilmselt ta teadis et meiega pole mõtet vaielda.

Üldkogul tulime välja oma ideega korraldada Eesti talvised meistrivõistlused Nelijärvel. Saime tuge teistelt, kes olid nõus tulema Nelijärvele võistlema. Tegime vastava taotluse orienteerumislüldule ja saimegi juhatuse otsusega korraldusõiguse.

Esimesed ettevalmistused tegime 2005. aasta varakevadel.

Alustas Margus, kuna temale oli see kodumets. Ta oli huvitatud sellest,

et kinnikasvanud vanad metsateed puhtaks saaksid. Siis tuli suvine jooksuhoogaeg ja tegelik töö jäi sügist ootama.

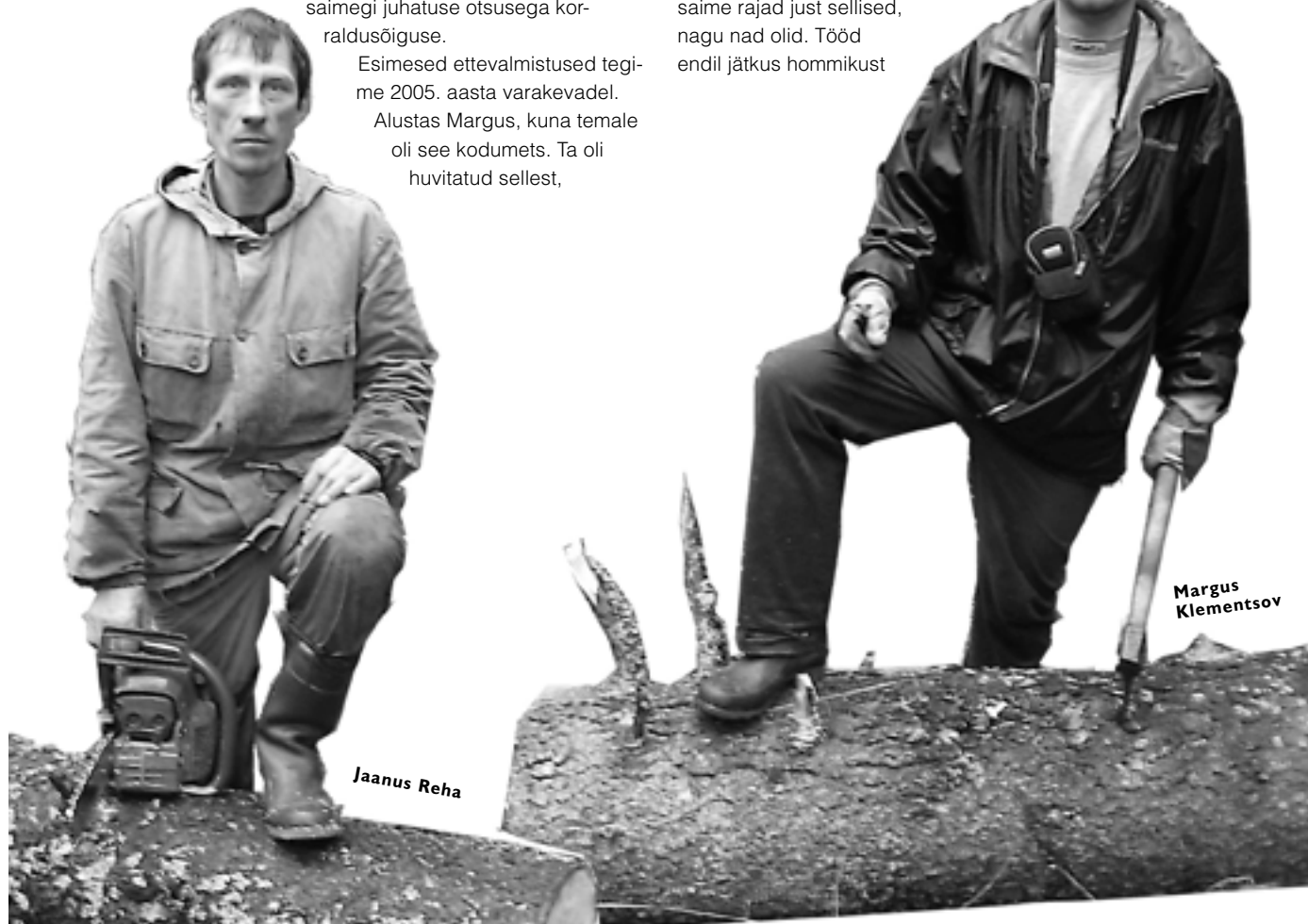
Esimesel korral, kus minagi osalesin, oli abiks Margus Jaanus, Ando Post koos pojaga ja kohalik mees Margus. Alustasime kaardi lõunaosast, kõige kaugemalt. Puhastasime vanad kinnikasvanud teerajad võsast ja mahalangenud puudest. Töötunde tuli 6. Hiljem selgus, et seda osa me kasutada ei saa, kuna seal algas puhastusraie.

Tööd teha oli mõnus, käisin umbes kümme korda metsas. Marguse päevi ma ei tea, aga arvatavasti tuli tal neid kaks korda rohkem. Lisaks kaardistas ta ka rajad ära. Enne talve tulekut saime rajad võsast ja puudest puhtaks. Aastalõpu tuulised ilmad tõid mahalangenud puude näol meile tööd juurde. Seejärel jäi oodata ainult lund.

Jõuludest alates on lund sadanud nii siin kui seal, aga Nelijärvel siiski väga vähe. Jaanuaris tuli palju lund Lõuna-Eestis, Nelijärve jäi taas ilma. Võistluste aeg aina lähenes, aga mida polnud, see oli lumi. Paar korda proovisime buraaniga sõita, aga polnud kasu. Lähenes 5. veebruar ja pidime ütlema, et lükkame võistluse nädala võrra edasi.

Lund tuli juurde ja nii me pidasime võistluse ära. Saime buraaniga jälgi sõitma alles teisipäeval. Meil oli tuli takus. Appi tuli Are Leesik. Temaga on tore koostööd teha ja ta teeb oma tööd hästi. Tööpäevi tuli Arel neli ja need olid tõsised tööpäevad. Lõpuks jõudsime küll rajad valmis, aga siiski viimasel momendil, tegelikult ei peaks nii olema.

Teine abiline oli Raivo Rõõm, kes oli sellel võistlusel EOL-i volinikuks. Raivoga rääkisime palju raja pikkustest ja etappide variantidest. Kuna meil olid head abilised, siis kõhelnud kordagi, kas hakkama saame. Margusega teineteist toetades ja nõu andes saime rajad just sellised, nagu nad olid. Tööd endil jätkus hommikust

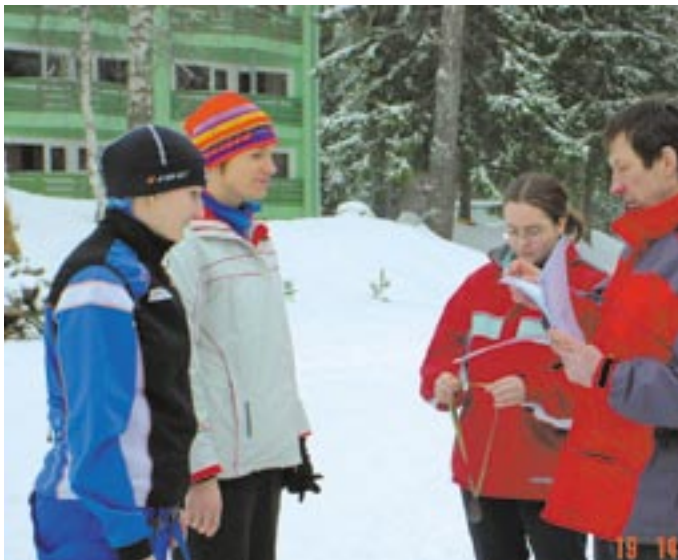
Jaanus Reha

Margus Klementsov

õhtuni. Kuna meil oli ainult kaks buraani, siis SI-jaamade metsa ülespanekul jooksime.

Meil olid heal tasemel stardibrigaad, kuhu kuulusid Margus, Heigo ja Rene. Ka finiš töötab laimatult. Seal tegutses Ave koos abiliseaga. Veel aitasid korraldada Tiina, Ivo ning meie head sõbrad Dima ja Sergei, kelle hooleks jäi IT. Hindamatuks abiliseks oli ka meie Maimu, keda jätkus kõikjale. Ja muidugi meie head sportlased, kellel seda melu ei oleks olnud. Võistlused toimusid ilma suuremate apsuteta, sportlased jäid rahule. Tavarajal oli küll probleeme SI-jaamadega, mis ei hakanud metsas tööle. Üldiselt sain aru, et meiega jäädki rahule.

Suur tänu kõikidele, kes meid aitasid ja meile buraanid rentinud Raulile. Kogu see töö oli väsitav, aga huvitav. Kui keegi küsiks, et kas korraldaksin veel, siis vastaksin jah. Kindlasti teeksin paljut teistmoodi. Aga selleks peaks klubi palju tööd tegema ja investeerima nii varustuse muretsemiseks, SI-jaamade kui ka buraani ning muude vajalike tarvete muretsemiseks.

Autasu saavad Tuuli Mäeots ja Maret Vaher.

Sprinti parimad: Tõnis Erm, Raul Kudre ja Taavi Nurm.

Võistlusjärgseid mõtteid

RAIVO RÕÖM

Minu jaoks sai kõik alguse eelmisel aastal, kui pärast Värskat võistlust küsis Jaanus Reha, kas ma olen nõus neid Aegviidus EMV korraldamisel aitama. Ütlesin „jah“, aga ei täpsustanud, milleks täpsemalt nõusoleku andsin. Arvasin, et pean olema rajainspektor.

Hiljem lugesin ajakirjast „Orienteeruja“, et olen hoopis EOLi volinik!!! Nüüd olin sunnitud end kurssi viima voliniku ülesannetega. Sain liiga targaks ja hakkas kuhjuma üllatusi, aga pidasin tähtsaimaks, et võistlus toimuks ja osalejad saaksid teada tulemused. Näiteks selgus, et volinikul peab olema kehtiv litsents. Mul ju ei ole!

Detsembri viimastel päevadel käisin Aegviidus tehtud tööd ja olukorda hindamas. Jäin tehtuga rahule. Minu ülesanne oli jälgida, et kõik toimuks reeglite järgi.

Enne võistlusi tekkisid lumeprobleemid. Olin veendunud, et nii vähe hese lumega võistelda ei saa ja lükkasime võistlused edasi. Nädalaga tuligi lund juurde, vähe küll, aga otsustasime võistlused ära pidada. Ja ega ei olnudki enam kuskile edasi lükata.

Tõsine töö radade tegemisel algas teisipäeval. Kutsusime appi Are Leesiku, kelle peale võin kindel olla, et ta sõidab maastikul radade nurgad kaardi järgi välja. Tuleb tunnistada, et maastik ei olnud noortele ja veteranidele sobiv. Lastele mõeldud rajad ei tohi olla ohtlikud, sest siis hirmutame noored taliorienteerumisest hoopis eemale.

Korraldamisel oli minul vähe tegemist, klubi sai ise hakkama. Olen veendunud, et sellise võistluse korraldamisega saab edukalt hakkama ka väga väike klubi. Kui endal jõudu ei jätku, siis on võimalik puuduv osa tellida. Au ja kuulsus jääb ikka korraldajale.

Nüüd räägin probleemidest, mille oleme ise tekitanud. Talviste meistrivõistluste kavva on võetud palju võistlusklasse, kuhu seegi kord tuli starti vaid mõni üksik osaleja. Mõnes ei ühtegi. Leian, et noori tuleks arendada, aga veteranidele küll nii palju võistlusklasse vaja ei ole. Medalite jagamisel võiks aga osalejate limiit olla 6, (st kui võistlejad on vähem, siis selles klassis medaleid ei anta). Osavõtjate arvu aitaks ehk suurendada teatevõistluste kavasid tagasitoomine. Kuna teatevõistkonna koostamisega on mõnelgi klubil raskusi, võiks teha vaid ühe klassi: 2 noort (kuni 16a) + 1 (18-40a) + 1 veteran (41a ja vanemad). Ka peaks meistrivõistlusi pidama kahel nädalavahetusel.

Taliorienteerumise ellujäämiseks tuleb hakata kasutama arenenud suusakeskuste pakutavaid suusaradu. Nendesse piirkondadesse tuleb teha orienteerumiskaardid ja niimoodi olemasolevaid suusaradu võistlusteks kasutada.

Ja veel. Tegijad ootavad ikka hinnangut oma tööle, aga peale võistlust ei ole kuulnud kiitust ega laistust. Arenguks aga oleks tarvis mingitki vastukaja! Mina olen korraldajatega väga rahul ja kiidan neid! Aga teie?

EMV SO Sprint

Neljajärve, 17.02.2006

D14 1,46 km 6 KP

1. Teele Randman Rakvere 13.31
2. Linda Puusalu Kobras 15.17
3. Kaisa Raudkepp Peko 15.42

D16 1,67 km 8 KP

1. Piibe Tammemäe Orvand 13.42
2. Adele Puusalu Kobras 16.09
3. Triin Aedmäe Kobras 19.10

D18 1,67 km 8 KP

1. Mirjam Rauba Võru 11.45

2. Maris Palopääl Kobras 14.12
3. Ly Trei Kobras 14.50

D20 1,91 km 9 KP

1. Railis Raudsepp Võru 18.43
2. Tais Leontenko SRD 29.00
3. Katri Hirv Võru 30.25

D21E 2,59 km 9 KP

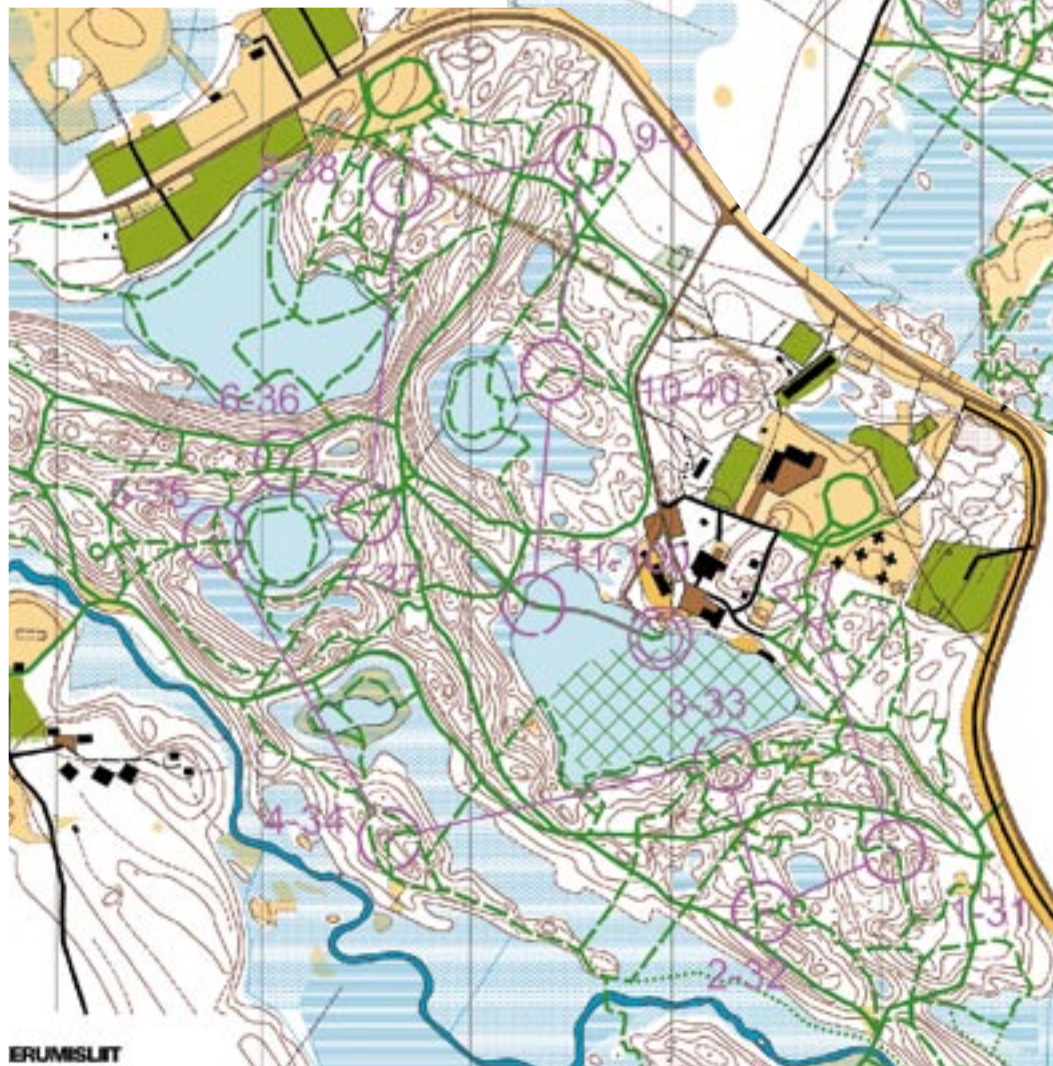
1. Maret Vaher Kobras 18.54
2. Ingrid Kala Peko 22.39
3. Tuuli Mäeots Võru 22.42

jätukub lk14 ja lk 40

EMV suusa- orienteerumises NELIJÄRVE

Lühirada D 21 E
H 18
H 20
H 35

Kaarte on vähendatud!

1: 10 000
h 2,5 m

1: 7 500
h 2,5 m

Sprint H 21 E

Suusaorienteerumise hooaeg 2005/2006 treeneri pilgu läbi

RAUL KUDRE

Suvine ettevalmistus toimus kõikidel sportlastel koduklubides. Toimus üks treeningkogunemine kõigile soovijatele Käärikul, kus oli rõhk suunatud üldisele vastupidavusele ja sai ka läbi viidud kaarditreening rullidel.

Sügisel koolivaheajal käis 15 orienteerijat-huvilist Jämil tunnelis suusatamas. Laager õnnestus, sai palju suusatehnikat parandatud ja mahtu tehti nii, et viimasteks päevadeks polnud mõnel enam jaksu kvaliteetseid treeninguid läbida. Kõik laagris osalenud olid isuga trenni juures ja kedagi tagant sundima ei pidanud, kui, siis vaid hommikvõimlemisel.

Lumelaagri paigaks oli valitud Vuokatti. Eesmärgiks oli selle paigaga tutvuda ja teha luuret avatud maastikel esimesteks MK-etappideks. Novembri lõpuni kummitas kogu Soomet lumepuudus ja alles laagri esimestel päevadel sadas Vuokattisse 15 cm paksune lumikate maha. Treeningud lume vähesuse pärast ei kannatanud, sest soomlased on usinad kohe suusaradu sisse ajama.

Orienteerumistehniliselt jäi laager natuke nõrgaks. Soomlaste poolt lubatud tehnikaharjutused jäid lume vähesuse pärast ära ja enda poolt korraldatud o-rada jäi selgelt väheseks. Lisandusid nn.kuivad trennid. Kokkuvõttes võib siiski laagriga rahule jääda. Saadi ettekujutus eelolevate MK maastikest, tehti korralikult mahutreeningut.

Laagri naelaks sai viimane päev, kus läks võistluseks, kes kõige rohkem km suusatada jõuab. Peale jäi hästi trenne planeerinud Tõnis Erm, kes läbis päevaga 111 km ja kulutas selleks aega umbes 8 tundi. Poisid ei tahtnud keegi alla jääda ja sõideti niikaua, kuni valgustus kustutati ja pidi koju tulema. Kilomeetrid jäid 60-100 km vahele.

Ettevalmistusperioodi võis sellega vaikselt kokku tõmmata. Kodus jäi kõigil vormi timmida ja ennast võistlusvormi seada.

Vahepeal oli selgunud ka meie meestekondise liikmete käekäik. Loobunud on Ander Ojandu, Jaak Teppanit kimbutavad erinevad haigused ja ettevalmistus on väga nõrgaks jäänud. Esinumber Margus Hallik suundus elama Kanadasse ja jätab selle talve suusaorienteerumises vahele. Usun, et Margus pole jäädavalt SO-le kadunud ja võime teda järgmisel hooajal näha võitlemas maailmas kõrgete kohtade pärast.

Võiks öelda, et loodus tühja kohta ei salli ja rõõmu võib tunda meie noorte uue laine tulekust suusaorienteerumisse.

Võistlushooaega alustades saigi selline suund võetud, et anda võimalusi meie juunioridele võistluskogemusteks kõrgel MK tasemel. Esimesele MKle Vuokattisse sõitsid

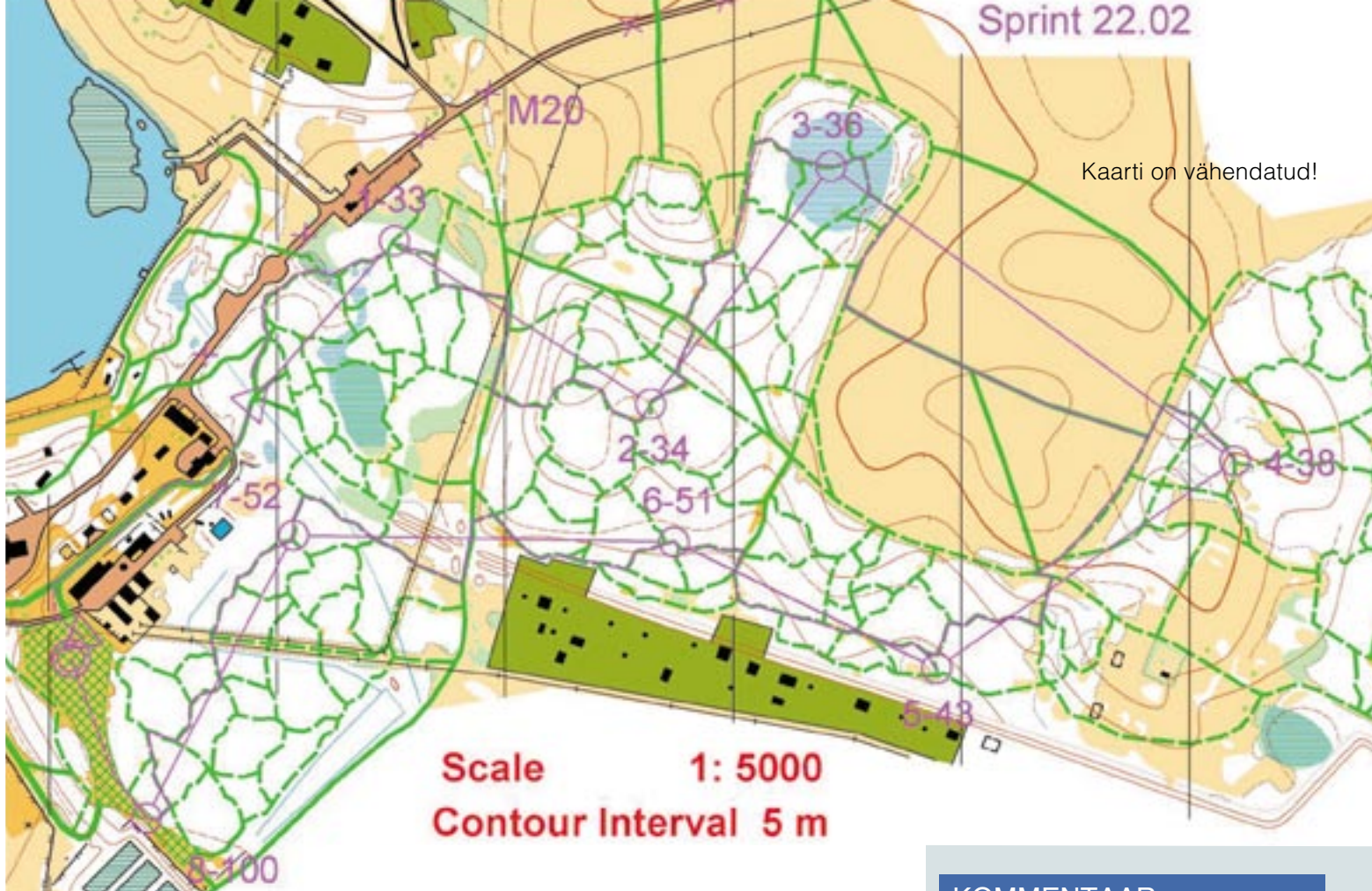
esinumbriks tõusnud Tõnis Erm, meestest veel Taavi Nurm ja 3 juuniori Even Toomas, Raiko Kaasiku, Rauno Jõgeva.

Külmalaine vajutas võistlusele sellise pitseri, et viiest kavas olnud võistlusest suudeti läbi viia kaks. Tulemused olid hooaja alguse kohta tavapäraselt tagasihoidlikud, kuid vormi hari oligi planeeritud veebruariks. Noored said väga hea kogemuse maailma tippudega koos startides.

Läti MK-etapp oli üks põhilisi ettevalmistusetappe tiitlivõistlusteks ja meeste koondises startisid Tõnis, Taavi, Even, Raiko, Jalmar Vabarna ja Tiit Toomas. Tõnis näitas enda head vormi ja saavutas 19ndana oma parima tulemuse. Poisid olid

Kaarti on vähendatud!

Scale 1: 5000
Contour Interval 5 m

kohati heas vormis. Teised noored osalesid avatud võistlustel ja said hea kogemuse Läti tehnilistel, aga vähese lumega radadelt.

Ivanovo juunioride MM, täiskasvanute ja noorte EM

Võistkonna moodustamisega jäin kimpu, sest Eesti MV toimus paanitust nädal hiljem. Pärast viimast võistluspäeva istusime kõik rongile ja sõitsime Venemaa pealinna Moskva poole. Ette rutates võib öelda, et eelnenu põhjal moodustatud võistkond vastas üldiselt oodatule, kuid oli ka üllatajaid ja äravajujaid.

Ivanovo võttis meid vastu grandioosse kultuuriprogrammiga, suurejooneliselt korraldatud võistlustega ja igati korraliku kaardiga, kus aga venelased olid varasemalt võistlusi pidanud.

Võistkonnast. Meesjuunioride koondis oli eelmise aastaga võrreldes sama, lisandunud oli Joonas Oja. Noorte poiste koondis oli sama nagu eelmisel aastal.

Mitmeaastase vahe järel oli väljas neli tüdrukut, mis annab lootust ka tulevikuks.

Võistlustest

Eelmise aastaga võrreldes on noormeeste kohad u 10-15 koha võrra paranenud. Läbi aastate on meesjuunioride klassis paremaid kohti sasavutanud individuaalselt vaid Canter Värton ja Ander Ojandu. Väga tubliit tõusis esile Jalmar Vabarna, kes on ka suusatamise teistest meie võistlejatest parim. Hea tulemus tuleb vaid kõikide komponentide õnnestumisel: hea suusavorm, veatu sõit.

Teistel noormeestel see täielikult ei õnnestunud, kuid taseme tõus on märgatav. Tiit Toomas ja Ain Roosimägi näitasid 8. ja 6. kohaga järjekordselt, et neis on potentsiaali.

Naisjuunioride klassis võistlev Mirjam Rauba oli tubli, kuid väiksed eksimused ei lubanud tal oma tõelist taset näidata. D17 klassi tüdrukud esinesid tubliit, kuid selgelt jääb neil vajaka SO võistluste kogemustest.

Meeste võistkonna tulemused jäid loodetust tagasihoidlikumaiks. Taavi haigus pani sõiduvormile pitseri, kuid ka kaardi lugemisega peab Taavi kõvasti vaeva nägema. Vastupidiselt Taavile on Tõnis oma kaardilugemise tehnilist poolt kõvasti lihvunud, kuid suusatehniline pool, millest tuleneb põhiline kaotus, tahab parandamist.

Võistkonna liikmeid kummitasid haigused, mis selgelt löid välja teatepäeval, kus paljudel polnud enam jaksu ja see kajastus selgelt tulemustes.

Kokkuvõttes oli võistkond sõbralik ja kokkuhoidev. Täiskasvanud sulandusid hästi noortevõistkonda ning samas olid Tõnis ja Taavi heaks eeskujuks. Mõni noormees võiks siiski vaadata ka endale näkku ja muuta end Eesti koondislase vääriliseks.

Lõpetuseks tänan EOL ja tegevdirektorit Tõnu Lauterit, kes suutsid tagada ka taustsüsteemide finantseerimist ehk võimaluse soetada koondisele määretekomplekt. AS Värskä Vesi ja AS Ilves Extra toetasid riietusega. Tänu kõikide koondislaste koduklubidele ja Mati Ojandule.

KOMMENTAAR

Jalmar Vabarna

Juunioride MM-ist

Saadest positiivseid kogemusi 2005. a. juunioride maailmameistrivõistlustelt Šveitsist, olin kindel, et soovin minna ka 2006. aasta MM-ile Venemaale. Nagu eelmiselgi aastal, olid ka sel aastal koondise koostamise lihtsustamiseks katsevõistlused. Lumepuuduse tõttu lükkusid need aga edasi. Kuna koondis oli tarvis varem kinnitada, et õigel ajal viisad ja muu organisatoorne pool korda saaks, siis käis enamik koondise kandidaate võistlemas meestekoondise

koosseisus MK etappidel Soomes ja Lätis. Ka kaardivormi treenimiseks oli tarvis võistelda. Nii käisin minagi võistlemas Lätis Madonas. Lätis kimbutas võistlejaid käre pakane, mis päeval küündis umbes 22 miinuskraadini.

Vahetult enne juunioride MM-i toimusid Eesti meistrivõistlused, mis algelt pidid olema katsevõistlused juunioride MMiks.

Õnneks olid pinged maas ja nii sai lihtsalt võistlemist nautida. Suhteliselt järsud laskumised ning maast välja ulatuvad teravad juurikad tegid siiski ka meistrivõistlustest huvitava võistluse.

Ning pärast EMV algaski meie reis Ivanovosse. Õine rongisõit viis meid Moskvasse. Seal paari tunni pärast edasi sõit Ivanovosse koos lätlaste ja leedukatega. Reis kestis oma 5 tundi. Poolteist tundi sellest kulus Moskvast väljasõitmiseks.

Võistluskeskus asus Ivanovost umbes 15 km eemal. Kohalejõudmisel ootas meid kehakinnitus ning seejärel tubadesse paigutamine. Võin ausalt öelda, et ega me midagi suursugust ei oodanud. Mõtetest käis läbi vedruvoodi. Ja mööda me ei pannudki. Vedruvoodid kitsas toas olid aga küllaltki normaalsed.

Reisiväsimus andis tunda ja oli vaja puhata. Järgmisel päeval oli tutvumine kaardi ja maastikuga e. model event. Venelastele omapärane tihe teedevõrk oli olemas ja alguses tekitas see minus natuke negatiivseid mõtteid. Meelsamini orienteerun lihtsamas võrgus, kuid lohutasin end sellega, et siiani polegi ju eriti lihtsas võrgus sõitnud.

Venemaale tulles olin kindel, et hea tulemuse suudan välja sõita just sprindis, kuna kaardi mõõtkava lubab hoo pealt puhtalt lugeda ja lihtsalt silma peale viskamisest piisab, et teha kvaliteetne sooritus. Nii ka läks!

Sprint

Enne starti oli selge, et tuleb teha korralik soojendus, sest ainuüksi K-punktini oli sõita 300 m ja seda maad tuli juba täiega anda. Startisin suhteliselt keskel, see positsioon mulle meeldis. Suusad korras, stardiärevus sees, nüüd oli vaja pingutama hakata.

Kaardi sain kätte 15 sekundit enne starti. Jõudsin teha teevaliku kahte esimesse punkti ja ära vaadata, kuhu pean välja sõitma 3. KP poole. Heitsin ka kogu rajale pilgu peale. Läks!

Pingutasin algusest peale. Esimesse KP-sse olin valinud tõenäoliselt kõige kiirema variandi. Edasi teadsin, kuhu pean välja sõitma. Kindluse mõttes heitsin hoo pealt veel kiire pilgu kaardile. Selle etapi puhul jäi aga kahe silma vahele parem teevalik, mille avastasin alles hiljem kaardianalüüsi tehes.

3. KP – erilist valikuvõimalust selle etapi puhul polnud, andsin aga minna.

Eesti suusaorienteerujad Ivanovos. Ees vasakult Maria Žuravskaja, Piibe Tammemäe, Maris Palopääl ja Mirjam Rauba. Taga vasakult Tiit Toomas, Even Toomas, Taavi Nurm, Jalmar Vabarna, Ain Roosimägi, Tõnis Erm, Raiko Kaasiku ja Joonas Oja.

Neljandasse oli sõit üle lageda, siin tuli anda. Valisin lageda ületamiseks parempoolse uisuraja. Tuli välja, et teised meie poisid olid lagedat ületanud vasakult ja võitsin neid keskmiselt 20 sekundiga.

KP-st sõitsin valesti välja, kuna ei vaadanud korralikult, kas on veel mingi võimalus tagasi lageda äärde saada. Edasi viisid juba jäljed. Kuuendasse sain kasutada jälgi. Tundsin, et olen suuteline kiiremini sõitma ja pingutasin maksimaalselt. Rada oli hea ja lugemist erilist polnud. Tugevad paaristõuked viisid kiiresti punkti.

Seitsmendasse oli jällegi põhimõtteliselt üks valik. Aitasid jäljed. Kurvid olid väga lumerohked, sinna olid tekkinud sahkamise vallid ja tuli olla ettevaatlik, et ei kukuks.

Järgmise KP-sse minnes ei vaadanud korralikult kaarti. Lootsin jälgedele, kuid sõitsin kõhklevalt. Umbkaudselt teadsin, et pean mingil ajal paremale hoiduma. Kahjuks keerasin valitud suunda natuke varem. Mets oli suhteliselt hõre ja rajad kaugelt näha ning see aitas siiski ilma suurema veata punktini. Kaotasin sellise kõhkleva sõiduga oma 10 sekundit. Finišisse liikusin nii kiiresti kui jaksasin!

Lõpus oli tunne, et see pidi olema hea sõit. Ja tuli välja, et oligi. Kui natuke aega mööda, siis tundsin, et oleks ju isegi kiiremini jõudnud, aga nagu öeldakse - oleksid spordis ei loe. Sõiduga jäin igati rahule. Eesmärk oli teha hea sooritus!

KOMMENTAAR

Ain Roosimägi

Juunioride MM ja noorte EM Venemaal Ivanovos

Ettevalmistused võistlusteks algasid juba novembris, kui me käisime Soomes laagris. Saime teha mitmeid kaarditreeninguid, mis tuli väga paljus kasuks. Pärast laagrit võtsin osa paljudest orienteerumisvõistlustest, et saada rohkem kaarditreenni. Vahepeal

olin suusatamisega kimbus. Sai ka Lätis võistlemas käidud.

Enne Venemaale sõitu toimusid Neljärvel Eesti meistrivõistlused. Pühapäeva õhtul istusimegi rongile ja sõitsime Venemaale. Moskva rongijaamas oli meil buss vastas, sõitsime teise raudteejaama, kust bussile tulid lätlased ja siis algaski pikk sõit Ivanovosse. Kohale jõudsimme õhtuks.

Võistluste avamine toimus ühes teatritehnikas. Raul valis mind õnnelikuks lipukandjaks.

Võistlustel olin pikal rajal kümnes. Olin selle kohaga rahul, ei lootnudki paremat. Meil oli 3 kaardivahetust, enne viimast kaardivahetust olin ma 3 konkurendiga koos, tegin kiirema spurdi ja nii õnnestus vahe sisse sõita. Jõudsin neist 300 m enne kaardivahetuse ja sain viimase osa rahulikult läbida, teades et võin end sõita 10 hulka.

Lühirajal, kus ma oma viimase jõu välja panin, sain 6. koha. Läbisin raja veatult, võib-olla tegin paar vale teevalikut. Lühirajaks olin ma end kõige rohkem ette valmistanud, sest lühirada on hästi kiire ja just see mulle sobib. Kuid ainult kuues koht, lootsin ise paremat. Teised konkurendid olid minust siiski suusatamise sedavõrd üle ja kaotus võitjale tuli suur.

Sellel aastal vedas mind suusavorm alt, ei olnud sellist minekut, nagu eelmisel aastal. Aga eks see ole ka mu enda süü, sai pärast laagrit ja pärast pikemaid võistlusi rohkem õppimisele pühendatud, et koolis teistele järele jõuda ning siis jätsin treeninguid vahele. Eks järgmisel aastal püüan paremini, siis olen juba juunioride klassis. Järgmisel aastal uue hooga!

Võistlus lõppes suure ilutulestikuga ja väljas tantsimisega, millest võtsid osa kõik Eesti koondise liikmed. Venelased olid võistlused ja kõik muu väga hästi korraldanud. Õhtul oli vanematele inimestele bankett ja noortele tehtud disko, kus me loomulikult end korralikult välja elasime!

Hommikul kell 7 koputas Raul uksele, saime juba aru, et peame tõusma ja asjad kokku pakkima. Pärast sööki laadisime asjad bussi ja hakkasime Moskva poole sõitma. Ivanovo linnani saatis meid miilitsaeskort.

/Loe ka lk 32

SIXTEN SILD

MK lõunanaabrite juures

Eelmisel kuul toimusid Madonas suusaorienteerumise MK-etapid koos veteranide n

Läti väikelinn Madona on läbi aegade olnud üks lõunanaabrite orienteerumiskantse, kuna selle ümbruskonnas on suurepärased ja eritüübilisi maastikke ning seal on pidevalt sirgunud tublisid orienteerujaid. Käesoleva aasta veebruaris toimusid Madonas suusaorienteerumise MK-etapid koos veteranide maailmameistrivõistlustega. Kümneaastase vaheaja järel oli Lätimaale jõudnud maailma orienteerujate koorekiht ning suusaorienteerujad sealjuures esimest korda. Eelmine sellise taseme võistlus toimus 1996. aastal, kui Cesis võõrustas orienteerumisjooksu MK-etappe.

Olin Madonas IOF-i poolt määratud kontrolörnõustaja ning sain seetõttu ürituse kõõgipoollega üsna üksikasjalikult tuttavaks. Peab andma au Läti alaliidule, kes meist nigelamatele lumeludele vaatamata sõandasid nii vastutusrik-

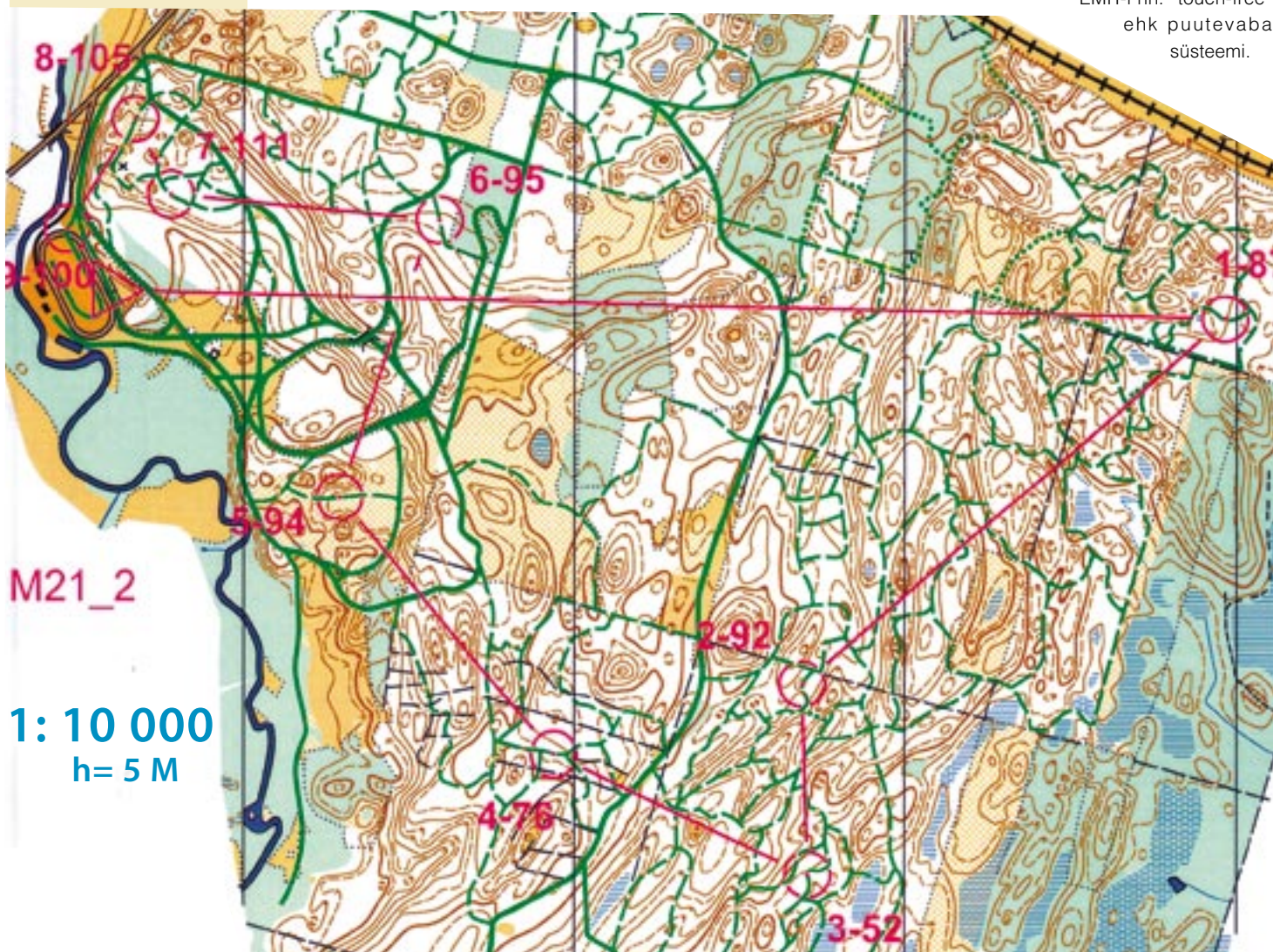
ka koorma enda kanda võtta. Kogu ettevõtmise taga oli tegelikult üks mees – Indulis Peilans, kes on vanematele orienteerujatele tuntud kui üks Läti tugevamaid orienteerujaid 1970-ndate aastate lõpul ja 80-ndate algul. Indulis on ka üks Läti produktiivsemaid kaardijoonistajaid ning Baltikumi suurima mitmepäevajooksu, Kapa-3 peakorraldaja.

Millega siis Madona võistlus meelde jäi? Nagu talvel tihtipeale – vahelduvate ilmastikuoludega. Kasutati kahte erinevat maastikku ning ühel neist oli umbes 25% ulatuses radadest lumikate üsnagi sümboolne. Kuid see ei olnud mingi takistus – samblal ja mustikavartel tuli lihtsalt veidi tõhusamalt keppidega töötada. Lumevaestel radadel oli muidugi ka teine eripära: kui suusajälge maas ei ole, siis on lumeta metsaalusel raske aru saada, milliste puude vahelt see rada on mõeldud kulgema.

Kahel esimesel võistluspäeval Vietalva maastikul oli väljas mõni kraad külma. Kaheks viimaseks päevaks keerati külmakraanid nii valla, et kummalgi päeval alustati startimist -20°C kraadiga. Võistluste jooksul tõusis temperatuur küll -15°C-ni, kuid pakaseks jäi see ikkagi. See-eest oli teisel kasutatud maastikul, linna külja all asuvas Smecerese metsas, lund küllaga ning radade suhtes ei olnud korraldajatele midagi ette heita.

Mõlemad pakutud maastikud olid üsna suurte kõrguste vahedega ning iseloomulikeks pinnavormideks olid suured ja sügavad lohud. Maastike heast klassist räägib ka fakt, et Vietalva kaardil on 1990-ndate esimesel poolel toimunud ka üliõpilaste MM ja NLiidu MV o-jooksus.

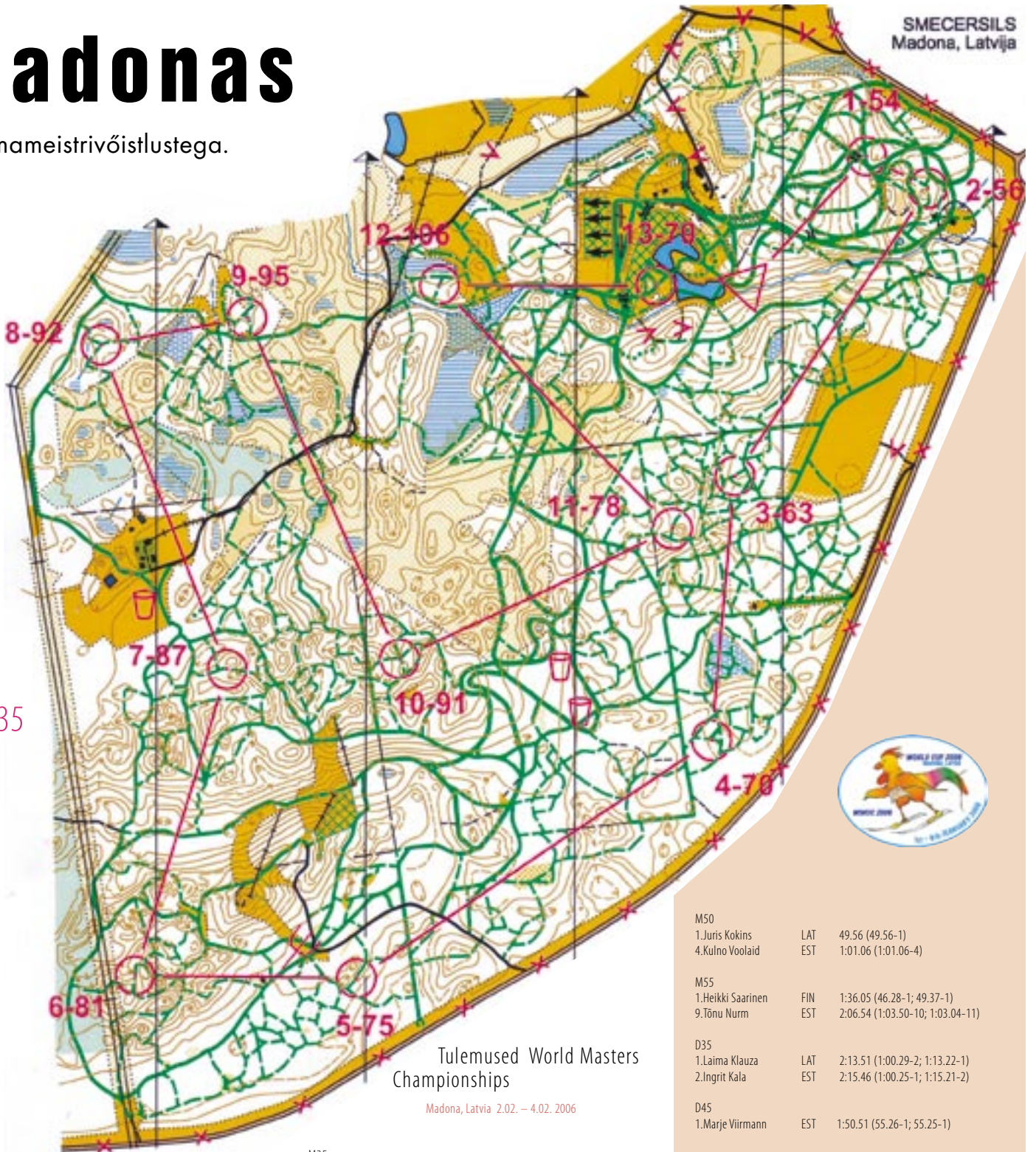
Ajalooline oli Madona võistlus kasutatud märkesüsteemi poolest - esmakordselt MK-etappide ajaloos kasutati EMIT-i nn. "touch-free" ehk puutevaba süsteemi.

Madonas

maailmameistrivõistlustega.

SMECERSILS
Madona, Latvija

M 35

Tulemused World Masters Championships

Madona, Latvia 2.02. – 4.02. 2006

M50

1. Juris Kokins	LAT	49:56 (49:56-1)
4. Kulno Voolaid	EST	1:01.06 (1:01.06-4)

M55

1. Heikki Saarinen	FIN	1:36.05 (46:28-1; 49:37-1)
9. Tõnu Nurm	EST	2:06.54 (1:03.50-10; 1:03.04-11)

D35

1. Laima Klauza	LAT	2:13.51 (1:00.29-2; 1:13.22-1)
2. Ingrid Kala	EST	2:15.46 (1:00.25-1; 1:15.21-2)

D45

1. Marje Viirmann	EST	1:50.51 (55.26-1; 55.25-1)
-------------------	-----	----------------------------

M35

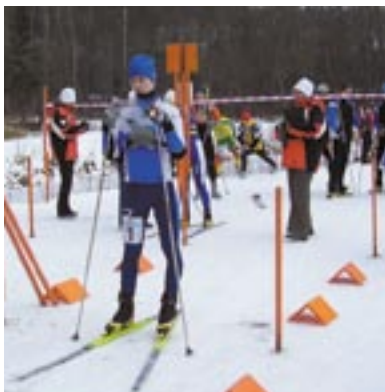
1. Victor Korchagin	RUS	2:08.15 (1:11.05-1; 57.10-1)
2. Raul Kudre	EST	2:13.48 (1:16.33-4; 57.15-2)
3. Maksim Zhurkin	RUS	2:14.19 (1:13.04-2; 1:01.15-4)
8. Heigo Põld	EST	2:40.08 (1:26.50-8; 1:13.18-12)
11. Heiti Hallikmaa	EST	2:45.24 (1:33.22-13; 1:12.02-9)
27. Randy Korb	EST	1:23.55 (1:23:55-6; DSQ)

M40

1. Juha Kokkonen	FIN	2:15.00 (1:10.40-1; 1:04.20-2)
7. Jüri Pärnik	EST	2:38.55 (1:27.00-8; 1:11.55-6)
8. Tõnu Tänav	EST	2:41.21 (1:19.24-6; 1:21.57-8)
14. Heiki Einpaul	EST	1:31.08 (DNS; 1:31.08-13)
15. Ülo Viru	EST	2:25.39 (2:25.39-14; DSQ)

M45

1. Juhani Jetsonen	FIN	2:04.04 (1:03.41-1; 1:00.23-2)
6. Martti Parve	EST	2:25.56 (1:11.35-6; 1:14.21-5)
13. Urmas Tammemäe	EST	3:13.17 (1:41.24-13; 1:31.53-14)
20. Tauno Piirikivi	EST	1:46.04 (1:46.04-14; DNS)

Esimese mehena seisab stardis Jalmar Vabarna.

2X SIXTEN SILD

Esimesel tõusul on veteranide näod veel naerul.

D35 2 km 8 KP

1. Helen Mast	HOK	24.23
2. Ella Shved	SRD	27.23

D40 2 km 8 KP

1. Merike Paapson	Ilves	24:46
2. Lea Leppik	TAOK	25:52

Marje Viirmann RakvereTühist.

D45 1,67 km 8 KP

1. Siiri Poopuu	JOKA	18.12
2. Ülle Raudsepp	Võru	21.39

D50 1,46 km 6 KP

1. Anu Saue	HOK	22.20
2. Viuu Rebane	Orion	23.19

H14 1,67 km 8 KP

1. Taaniel Tooming	Kobras	13.43
2. Aleksandr Shved	SRD	13.46
3. Rene Post	Kobras	14.01

H16 2,56 km 8 KP

1. Lauri Sild	Võru	16.34
2. Sander Linnus	Peko	17.49
3. Kristjan Parve	Peko	19.10

H18 2,59 km 9 KP

1. Joonas Oja	Rakvere	16.48
2. Tiit Toomas	Peko	18.08
3. Ain Roosimägi	Rakvere	18.18

H20 2,59 km 9 KP

1. Markus Puusepp	Võru	16.49
2. Raiko Kaasiku	JOKA	17.08
3. Jalmar Vabarna	Peko	17.18

H21E 3,1 km 11 KP

1. Raul Kudre	Peko	16.57
2. Tõnis Erm	TAOK	17.12
3. Taavi Nurm	Kobras	19.11

H35 2,59 km 9 KP

1. Tõnu Tänav	Rae	15.48
2. Heigo Põld	Rae	19.03
3. Jüri Pärnik	Peko	19.20

H40 2,56 km 8 KP

1. Martti Parve	Peko	17.54
2. Olav Karu	Rakvere	21.03
3. Tenno Alamaa	Orvand	22.41

H45 2,56 km 8 KP

1. Tiit Tali	Ilves	19.35
2. Kalle Ojasoo	Kobras	22.42
3. Tauno Piirikivi	-	24.08

H50 1,91 km 9 KP

1. Kulno Voolaid	Rakvere	18.36
2. Tõnu Sikkal	Kobras	19.20
3. Mati Karp	Tempo	20.05

H55 1,91 km 9 KP

1. Toivo Saue	HOK	16.04
2. Riho Männi	Lehola	17.34
3. Mati Kallemets	Okas	21.08

H60 1,67 km 8 KP

1. Rudolf Mürk	Võru	15.30
2. Jaan Ollino	JOKA	16.13
3. Rein Küttim	Orion	18.28

EMV SO lühirada

Neljäjärve, 18.02.2006

D16 3,11 km 8 KP

1. Piibe Tammemäe	Orvand	28.32
2. Triin Aedmäe	Kobras	29.04
3. Adele Puusalu	Kobras	29.35

D18 3,11 km 8 KP

1. Ly Trei	Kobras	30.38
2. Maris Palopääl	Kobras	32.12
3. Maria Zuravskaja	SRD	34.19

D20 3,54 km 8 KP

1. Kadri Uiboupin	Võru	36.02
2. Tais Leontenko	SRD	47.53
Katri Hirv	Võru	Tühist.

D21E 4,84 km 12 KP

1. Ingrid Kala	Peko	37.54
2. Tuuli Mäeots	Võru	39.24
3. Viivi-Anne Soots	Tammed	41.50

D35 4,08 km 11 KP

1. Ella Shved	SRD	1:01.29
2. Helen Mast	HOK	1:07.32

D40 3,54 km 8 KP

1. Marje Viirmann	Rakvere	28.00
2. Lea Leppik	TAOK	37.08
3. Aili Piirikivi	Rae	43.35

D45 3,11 km 8 KP

1. Siiri Poopuu	JOKA	38.38
-----------------	------	-------

D50 3,11 km 8 KP

1. Anu Saue	HOK	41.18
2. Helge Valdek	KEK RSK	50.05
3. Viuu Rebane	Orion	52.59

H16 4,53 km 10 KP

1. Lauri Sild	Võru	29.36
2. Sander Linnus	Peko	33.42
3. Aleksandr Shved	SRD	35.33

H18 4,84 km 12 KP

1. Ain Roosimägi	Rakvere	28.19
2. Priit Randman	Rakvere	30.01
3. Joonas Oja	Rakvere	30.19

H20 4,84 km 12 KP

1. Even Toomas	Peko	27.35
2. Markus Puusepp	Võru	28.28
3. Raiko Kaasiku	JOKA	28.39

H21E 5,51 km 14 KP

1. Tõnis Erm	TAOK	30.51
2. Raul Kudre	Peko	32.07
3. Randy Korb	Peko	34.37

H35 4,84 km 12 KP

1. Tõnu Tänav	Rae	28.39
2. Heigo Põld	Rae	32.13
3. Jüri Pärnik	Peko	33.41

H40 4,53 km 10 KP

1. Martti Parve	Peko	28.24
2. Olav Karu	Rakvere	35.24
3. Vladimir SavinovSRD		37.17

H45 4,08 km 11 KP

1. Toivo Toomas	Peko	42.40
2. Urmas Tammemäe	Orvand	44.14
3. Rein Rooni	Orvand	44.19

H50 3,54 km 8 KP

1. Kulno Voolaid	Rakvere	28:21
2. Tõnu Sikkal	Kobras	38:40
3. Tiit Olju	Orvand	43:03

H55 3,54 km 8 KP

1. Tõnu Nurm	Kobras	28.21
2. Toivo Saue	HOK	30.13
3. Mati Kallemets	Okas	35.16

H60 3,11 km 8 KP

1. Hillar Valk	Rakvere	30.20
2. Jaan Ollino	JOKA	36.01
3. Mati Poom	TON	39.23

TARMO KLAAR

SI-kaart, SI-sõrm, SI-näpp, SI-pulk - kuidas keegi seda kutsub - on Eestis kasutusele võetud elektroonilise märkesüsteemi SPORTident kontrollkaart, mis on välja tõrjumata vana, kontrollkaartide kompostrijäljenditel põhinenud KP-de läbimise kontrollisüsteemi. Lisaks kontrollpunkti läbimise kontrollimisele võimaldab elektrooniline süsteem fikseerida ka KP läbimise aja. Kohe finišis on võimalik kontrollida võistleja määrustepärast läbimist ja välja arvutada raja läbimisele kulunud aeg. Väiksematel võistlustel ja päevakutel kasutatakse ka iseteenindust, kus puuduvad stardi- ja finišikohtunikud ning osalejad võtavad ise stardi- ja finišiaja.

Seni oli SPORTidenti tootevalikus kaks mudelit SI-kaarte: 5. ja 6. versioon. Alates 2006. aasta kevadest on tootja välja toonud uued mudelid, mis kannavad järgmisi nimetusi: SI-Card 6*, SI-Card 8, SI-Card 9 ja pCard. Kõige levinum (ka Eestis) on ikkagi SI-kaardi 5. versioon, kuid mitmetel jooksjatel on olemas juba ka isiklik 6. versiooni kaart. Eesti Orienteerumisliidul on rentimiseks nii 5. kui 6. versiooni kaarte. Järgnevalt püüan anda lühikese ülevaate erinevatest SI-kaartidest ja nende omadustest.

SI kaardi kasutamisest

Enne rajale minekut tuleb SI-kaardi mälu nullida. Selleks on olemas spetsiaalse funktsionaalsusega SI-jaam (Clear). Nullimise ajal kustutatakse kaardi mälest eelmise võistluse andmed. Kui kaart jääb nullimata, siis uued märged lisatakse vanadele ja võib juhtuda, et mälumaht saab täis. Ka tekitab nullimata SI-kaart palju segadust finišikohtunikele. Kui SI-kaardi mälu on märged täis, siis SI-jaam enam heli/valgussignaali ei anna ja pole võimalik elektrooniliselt kontrollida, kas võistleja läbis kontrollpunkti või mitte. Nullimata kaart ei anna ka stardimärget, kui kasutatakse stardiaja võtmisel stardi-jaamu.

Kaardi valmiduse kontrolliks kasutatakse SI-jaama funktsiooniga Kontroll (Check). Kui stardis on stardijaam (Start), siis kontrollijaama ei ole vaja kasutada – stardijaam ei tee stardimärget (ega anna ka märgusignaali), kui SI-kaardi mälu ei ole puhastatud.

Märke tegemisel salvestatakse ühest KP-st üldjuhul üks märg. Kui SI-kaart jätta jaama kauemaks ja kuulete mitut signaali või asetate kaardi koheselt uuesti jaama auku, siis uut märget ei salvestata. Uus märg salvestatakse siis, kui kahe

SPORT
ka

märke vaheline aeg on suurem kui 8 sekundit või vahepeal on võetud märg mõnest teisest jaamast (näiteks kõrvalolevast).

Väga harvadel juhtudel võib saada ka järjestikustel sisestamistel mitu märget, aga sellisel juhul peab olema kaart väga kiiresti sisestatud jaama mitu korda. Nimelt jääb kiirel sisestamisel viimaseks kaardiks nn Error kood (märke tegemine ebaõnnestus, märget ei saanud jaama arvates SI-kaarti kirjutada). Stardi- ja finišijaam käituvad sarnaselt jaamade, mis on kasutusel kontrollpunktides.

SPORTident kaart 5 (SI5)

SI5 kaart omab mälumahtu 36 märke tegemiseks. Esimesse 30 mälupessa salvestatakse kontrollpunkti tunnusnumber ja läbimise aeg. Viimasesse kuude pessa salvestatakse ainult tunnusnumber ja vaheaegu nendest punktides ei saa. Soovitav on rajal kasutada mitte üle 30 kontrollpunkti. 30 KP korral jääb varuks 6 märget – vale või topelt KP võtmiseks.

Lisaks omab kaart spetsiaalseid mälupesid kontrolli-, stardi- ja finišiaja salvestamiseks. Neis mälupesades kirjutatakse andmed üle, kui kaart uuesti sisestatakse vastava funktsionaalsusega jaama.

Punkti tunnusnumbrid saavad olla vahemikus 31 kuni 255 ja kõik ajad on salvestatud 12h formaadis (võistluste tarkvara peab oskama välja arvutada tegelikud ajad).

Märke salvestamiseks kulub 330 millisekundit (ms). SI5 kaardi numbrid on vahemikus 1 kuni 499999. Toodetakse neljas

ident kaardid

erinevas värvitoonis (kollane, punane, sinine ja roheline).

SPORTident kaart 6 (SI6) ja SPORTident kaart 6* (SI6*)

SI6 ja SI6* versiooni korral on tegu sama kaardiga, aga mälumaht on SI6 kaartidel 8 korda suurem kui SI5 kaardil. Vaikimisi on mälupesid märgete salvestamiseks 64 tk, kuid uuemate SI jaamadega (BS*7 ja BS*8, ehk nende jaamadega, kus on väike ekraan

sees) on võimalik kaardi mälu salvestada kuni 192 märget.

192 märke salvestamise eelduseks on see, et uutel jaamadatel on uuem tarkvara versioon (5.51 või uuem) ja vastav funktsionaalsus on jaamas lubatud. Aeg salvestatakse 24h formaadis, millele lisatakse ka veel nädala tunnus (maksimaalne aeg on 4 nädalat, mida saab välja lugeda ilma spetsiaalsete arvutusteta). Punkti tunnusnumber võib olla vahemikus 1 kuni 1024. Lisaks on eraldi mälupesid nulli-, kontrolli-, stardi- ja finišiaegade registreerimiseks.

SI6 kaarti on võimalik salvestada ka oma niku andmed (nimi, klubi, aadress, e-mail, telefon, kood). Kui tarkvara toetab ja on vajadust, siis on võimalik võistleja andmed lugeda välja kaardist märgete mahalugemise käigus. Märke tegemise kiirus on 130ms (pea kolm korda kiirem kui SI5 kaardi korral).

SI6 kaartide numbrid on vahemikus 500000 kuni 999999; SI6* kaardi numbrite vahemik on 16711680 kuni 16777215. Võimalik on valida endale soovitud numbrit

(kui selline number on vaba) ja värvikombinatsiooni. Kaardi korpuse ja otsiku värve on võimalik valida 6 erineva värvi hulgast.

Vaata:

http://www.sportident.com/sportident-english/english/p_main_sportident_cards_6_color.htm

Kuigi SI6* on sisult sarnane SI6ga, võib probleeme tekkida võistluste tarkvaraga, mis ei toeta nii suuri numbreid.

SPORTident kaart 8 (SI8) ja SPORTident kaart 9 (SI9) SI8 ja SI9 kaardid näivad väliselt

välja täpselt samasugused, kui SI6 kaardid ja neid toodetakse värvilistena (ots ja korpus erinevat värvi). SI8 numbrid on vahemikus 2000000 kuni 2999999 ja SI9 numbrid vastavalt 1000000 kuni 1999999. Ka märke tegemise kiirus on mõlemal kaardil sama – 115ms, aeg salvestatakse 24h/4nädalat formaadis ja KP tunnuskoode võib olla vahemikus 1 kuni 1024. Lisaks stardi- ja finišiajale salvestatakse ka nullimisaeg. Erinevuseks on aga märgete arv: SI8 salvestab 30 märget, SI9 aga 50 märget.

SI9 kaardi korral on kasutajal võimalik tellida omale meeldivat numbrit ja värvikombinatsiooni. SI8 ja SI9 hinnad jäävad SI5 ja SI6 hindade vahele.

SPORTident pCard (pCard)

SI pCard on täiesti uus mudel ja selle välimus erineb senistest SI-kaartidest. pCard

on nelinurkne õhuke plastikust plaadike suurusega 54x54 mm. Kaardil on küljes klõpats, millega saab teda kinnitada riietele või kaelapaela kasutades kaela riputada. pCardid on mõeldud turismi-, matka- või vabaajaürituste jaoks.

Kesk-Euroopas on populaarsed liikumisüritused, kus teatud eri pikkuse teekonna läbimise eest jagatakse punkte, mida saab kasutada tervisesoodustuste juures. pCardi numbrid on vahemikus 4000000 kuni 4999999. See mahutab 20 märget, millele lisandub veel stardi-, finiši- ja nullimisaeg. Lisaks on võimalik kaarti salvestada kasutaja andmed. Aeg salvestatakse 24h/4nädala formaadis ja KP tunnusnumbrid võivad olla vahemikus 1 kuni 1024. Märke tegemise aeg on 115ms ja märke tegemiseks tuleb kaart libistada üle SI-jaama augu. Kaardidel on aegumistähtaeg, kas 2, 3, või 4 aastat. Aegumistähtaja möödumisel kaarti enam kasutada ei saa ja tuleb muretseda uus kaart.

SI-kaartidel (va pCard) on lõputu eluiga ja neile antakse 5aastane tootja garantii.

Tähelepanu!!!

Kui SI5 ja SI6 kaarte saab kasutada kõigi käigusolevate SI-jaamadega, siis SI6* kaartide kasutamiseks peab olema SI-jaama mudel 7 või 8 koos tarkvara versiooniga 5.51 või uuem. SI8, SI9 ja pCard kaardid töötavad aga ainult SI-jaama mudelite 7/8'ga, kus on tarkvara 4.49 või uuem.

Artikli kirjutamise hetkel (veebruar 2006) toetavad uusi kaarte kõik Tak-Softi 2006 aasta võistluste programmid.

Orienteerumis- ja seiklusspordivõistluste jaoks sobivad SI5, SI6, SI6* ja SI9 kaardid, SI8 on mõeldud eelkõige koolispordi jaoks ja pCard turismi-, matka- ja ajaviiteürituste jaoks.

Kuna Eestis on pooled SI-jaamadest veel vanemad mudelid, siis uusi kaarte massiliselt kasutada ei saa. Neid võib kasutada kindlatel üritustel (näiteks rendikaardina), kui korraldajal on olemas uusim riist- ja tarkvara.

Juba neljandat talve kogunesid orienterujad üle Eesti Türi linna, et maha pidada Eesti orienteerumisklubide korvpalliturniir. Kui esimesel aastal korraldati üritust kahepäevaseks, siis viimasel kolmel korral on piirdutud ühe pika võistluspäevaga. Ilma pikema vaheajata peeti 21. jaanuaril Türi Majandusgümnaasiumi võimlas 29 kohtumist kaheksa orienteerumisklubi vahel.

Kuigi mäng oli päris korvpall oma rahvusvaheliste reeglitega, tehti siiski mõned erandid. Ennekõike selle pärast, et mahutada võimalikult palju mängu ühte päeva. Reeglid olid sellised: mängu aeg 2x6 minutit (finaalis 2x7), minutilist vaheaega võtta ei saa, mängijal tuleb lahkuda 3 veaga ning võistkonna vigade liimit on 4.

Vahetused toimusid jooksvalt kohtunike laua juurest. Kuna klubides on ka tublisid naispallureid, lepidi kokku, et naismängija iga tabav viset on 4 punkti, vabavise 2 punkti. Lisaaega ei mängitud, selle asemel visati viigilise lõpptulemuse korral vabaviseid.

Ootasime platsile kaheksat klubi ja (mis ime!) vaatamata külmale ilmale olid kõik kaheksa ka õigeaegselt platsil. Tallinnast tulid LSF ja Mercury, Orvand Raplast, West Pärnust, Lehola Viljandist, Ilves ja Kape Tartust ning loomulikult oli kohal Järvamaa parimaid orienterujaid koondav JOKA. Avalöögi tegid Kape ja Lehola. Vist olid mängijad väljas paukuvast pakasest veel kanged, sest Kapel piisas võidu vormistamiseks kaheksast punktist Lehola viie vastu. Kape meeskonna kokku kogunud Meelis Zimmermann kommenteeris mängu nii: "Algus on alati kramplik ja kellel tugevam närv, see ka võidab, sest mängu aega pole just palju antud."

Juba päeva teises mängus kohtusid favoriidid JOKA ja LSF. Mõlemad võistkonnad olid nädal enne turniiri samas saalis sõprusmängu pidanud ja siis jäi kindlalt peale JOKA. Turniirimäng aga tõestas, et päevad pole vennad. Järvamaa parimad o-korvpallurid

ei suutnud üles võtta nädalatagust hoogu ning ilmetu mänguga tuli napp allajäämine 11:12. Mängujärgselt kommenteeris JOKA võistkonna liider (ja o-korvpalliturniiri autor) Margus Marrandi kaotuse põhjust vaid ühe lausega: "Koostööd ei olnud!" Ja tõsist arutelu jätkus JOKA võistkonnas veel pikemaks. Vastaste poolelt paistis omakorda rõõmsat üllatust. "Oleme igal aastal saanud algul nõrgad vastased ja see on aidanud õiget rütmi leida," ütles Ardo Pajur. "Täna ootasime isegi kaotust, aga vastane oli krambis ning meie mängisime oma mängu."

Rapla klubi Orvand oli kohal vaid viie mängijaga. Kindlasti pole põhjust varju heita võistkonna vanuselisele koosseisule. Kuid samas on asjakohane märkida, et kolme härrasmehe vanus ei mahu just esimese nooruse piiridesse, samas kui võistkonna neljas meesliige kuulus noorema klassi orienterujate sekka.

Kogu turniiri vältel näitas aga Orvand, et neid ei maksa alahinnata. Näiteks mängus JOKA-ga lõppes esimene poolaeg Orvandi juhtimisel 7:4 ning kui teine poolaeg hakkas Mariann Sule tabava neljapunkti-viskega, oli JOKA sunnitud kõik oma parimad väljakule koondama. Vennad Marrandid tõid järjest korve ja omalt poolt lisas Priit Poopuu

29 kohtumist kaheksa

JOKA jättis

□ PRIIT PIRKSAAR □

vabavisked ning Erkki Pellja tabas enne lõppu veel kaks korvi. See tähendas küll võitu 18:11, kuid palju ei puudunud, et oleks läinud nagu LSF-i ja Lehola vahelises mängus.

Lehola võit LSF-i üle oli kindlasti üllatustulemus. Oli ju LSF pärast JOKA alistamist selgelt favoriidiseisusesse tõusnud. Esimene poolaeg lõppes intrigeerivalt 3:4 Lehola kasuks. Tihe kaitsetöö ja segadused LSF-i leeris tõid Leholale edu ka teisel poolajal, neljandaks minutiks oli seis juba 10:5. Seejärel tuli Pajurilt (LSF) kaks punkti, millele koheselt Anton Lehola poolelt vastas samaga. Nüüd omakorda tabas LSF-i Allkivi kolmesega. Mängida oli minut ja see on sellises mängus pikk aeg, et muuta seisu 12:10.

Eduseisus Lehola kombineeris aktiivselt ja LSF oli sunnitud tegema vea, misjärel Lehola poisid suutsid palli hoida kuni lõpusekunditeni. Nüüd jäi noortel mulkidel vaid kiruda, et hommikusel mängus jäädinapilt alla Kapele, mis sisuliselt võttis võimaluse konkureerida kohale õhtusel finaalis. Selle asemel mängiti päeva viimases turniirimängus ülipingeline 3-4. koha kohtumine Mercury'iga.

Lehola ja Mercury normaal mängu aeg kujunes punkt punkti heitluses, seda küll peamiselt Mercury vedamisel. Alles teise poolaja keskel, kui Mercury mängijate ebakõlad lubasid saada kuus punkti järjest, asus tagaajaja rollis olnud Lehola juhtima 13:10. Kuid peagi seadis Mercury taas jalule viiginumbrid. Otsustavat viset ei õnnestunud teha aga kummalgi võistkonnal, enne lõppes mänguaeg.

Kogu pika turniiripäeva jooksul tuli nüüd esmakordselt selgitada võitja vabavisetega. Paraleele võib tuua jalgpalli penaltiteta või jäähoki karistusvisetega. Õhus püsinud dramaatika kannatab kindlasti seda võrdlust välja.

Mõlemast võistkonnast valiti viis mängijat viskama. Esimesest viiest

orienteerumisklubi vahel võidu koju

tabas kumbki võistkond kolm, seega ikka viik. Järgnes voor, kus visati kuni võitja selgumiseni. Esimeses ringis viskasid mõlema võistkonna esindajad mööda, siis tabasid mõlemad, siis viskavad mõlemad kolm vooru järjest mööda. Sisuliselt oldi jälle esimeste viskajate juures tagasi. Mercury poolelt tabas Priit Paenurm, Siim Kadak Leholast mitte ja kolmas koht kuulus seega Mercury'le.

Finaaliks said platsile kaks põhiturniiri parimat LSF ja JOKA. Mängu algust ilmestas LSF-i keskmängija Mait Tõnissoni jõuline korvialune tegutsemine, mis tõi JOKA vendadele Marranditele neljandaks minutiks kahepeale kolm viga. Aga mängida oli ju veel vaja 11 minutit. Suhteliselt sõbraliku mängu tüüris JOKA poolelt vaadatuna turvalisele edumaale Janek Marrandi kolmene ning esimene poolaeg lõppeski kodumeeskonna 13:6 eduseisuga. Teise poolaja alguses hiilgas taas Janek kolmesega, kuid kohe salvas vastastest Peep Otvastavel samaga. Eduseis aga püsis kogu teise poolaja ning JOKA sai lõpuks tulemusega 22:12 hommikuse kaotuse eest ülekaaluka revanši.

Kui orienteerumises on võistluse õnnestumisel määrava tähtsusega kaardi ja radade kvaliteet ning punktide paiknemine õigetes kohtades, siis korvpallis ilmestab võistlust vilemeeste professionaalsus. Täname siinkohal kindla käega platsil korda hoidnud vilemehi Jaanus Nilpi, Allan Piiki ja Silver Hansenit. Lisaks kuulub korraldajate tänu külalishahkele Türi Majandusgümnaasiumile koos kohviku perenaisega.

Kindlasti on ka järgmisel talvel kõik o-klubid oodatud Türi palli mängima, siis juba viiendale Eesti Orienteerumisklubide korvpalliturniirile.

Tulemused:

- 1.JOKA
- 2.LSF PT
- 3.Mercury
- 4.Lehola
- 5.West
- 6.Orvand
- 7.Kape
- 8.Ilves

MUDEL **SUUNTO T6**

LIIKMEMAKS **6990 kr**

SEADE

VÄÄRTUSED/FUNKTSIOONID

Esimene spordiinstrument, mis ei piirdu üksnes pulsi jälgimisega vaid mõõdab EPOC väärtuse abil treeningu efektiivsust.

ALTIMEETRI ja SÜDAMEMONITORI kombineerimine võimaldab lisaks koormusele jälgida kõrguse muutuse mõju Teie südame tööle.

BAROMEETER aitab Teil prognoosida ilma muutumist. **ARVUTILIIDESE** abil saate analüüsida oma treeninguid ja pidada treeningpäevikut.

SUUNTOSPORTS.COM veebileht on praktiline lisaväärtus Teie T6'le – koht, kus saate võrrelda ja jagada mõõdetud andmeid teiste Suunto toodete kasutajatega üle maailma.

Lisavarustusena saadaval olevate **FOOT POD** ja **BIKE POD** abil saate mõõta jooksu ja rattasõidu distantsi ning kiirust.

SOOVITAJAD

LISAINFORMATSIOON

www.suunto.com www.MATKaSPORT.ee

TOOTJA

SUUNTO
REPLACING LUCK.

Sügisel, kui tegime klubiga selle aasta plaane, pakkus Kalle Ojasoo idee, et võiksime korraldada talvel märkesuusatamise võistluse. Tema on nõus olema „buraanimees“.

Märkesuusatamine esmakorselt Sportlendiga

Hatikul

NIKOLAI JÄRVEOJA

Ettevõtlikkust peab alati toetama ja nii saigi planeeritud aeg jaanuarikuu lõppu. Võistluspaigaks sobis Hatiku mets, kus eelmisel talvel olid toimunud Maatalimängude suundsuusatamise võistlused. Sihid ja rajad polnud jõudnud suvega kinni kasvada ja trimmeritööd ning suuremad raiumised jäid ära.

Nendele radadele planeerisimegi märkeraja, mille maksimaalpikkuseks tuli 15 km. Põhirajalt tegime lõigetega veel kaks lühemat rada. Nädal enne võistlust oli probleemiks aga jälle lumepuudus. Lund ju oligi, kuid väga külmade ilmade tõttu täiesti jäätunud ja buraan ei jätnud sellele jälge. Samas olid laskumised väga ohtlikud. Lükkasime võistluse toimumise otsustamise kesknädalale. Kolme päevaga tuli lund piisavalt juurde ja kahe päevaga said rajadki sisse sõidetud ning risust puhastatud.

Juhendi koostamisel lähtusime nii 1989. aastal toimunud viimast Eesti MV märkesuusatamise juhendist, kus märkimine toimus värvipliatsiga, kui ka uue OJ ala, mikroorienteerumise põhitõdedest. Algul pidi ebaõige KP märkimine saama karistatud trahviringiga, kuid hiljem muutsime selle kaheks karistusminutiks.

Tegitud muudatus oli õige, sest muidu oleksime pidanud tegema rea lisatöid:

- Finišialal pidanuks olema 2 arvutit ja 2 mahalugemisaama, üks siis eelfinišis ja teine pärisinišis.
- Peale esimest mahalugemist oluks vajalik saata võistlejad aurin-
■ lle.

- Peale auringi olnuks vajalik teha trahviring ja leida kohtunik trahviringide lugemiseks. Trahviringi pikkuseks pidanuks olema nii palju meetreid, et paremad oleks selle läbinud 1 minutiga.
- Võistlejatel pidanuks olema rannumbrid, et võistlejaid trahviringidest informeerida ja ka trahviringe lugeda.
- Trahviminutitega vältisime ka probleeme, kui arvutiga oleks midagi juhtunud. Me poleks saanud sellisel juhul anda võistlejale infot trahviringide arvu kohta. Praegusel moel aga sai SI-pulgast ka hiljem info kätte. Suurema osavõtjate arvu juures oleks võinud tekkida ka järjekord eelfinišis, aegade mahalugemisel.

Alljärgnevalt väljavõte juhendist, kuidas märkesuusatamise raja läbimine pidi toimuma. Võistleja sai stardis kaardi, kus oli stardi asukoht ja kogum KP-de sõõre tunnustähtedega A, B või C. Mõõda tähistatud suusarada sõites tuli rajal olevasse KP-sse jõudes määrata, milline kaardil kujutatud KP see on ja oma valikut esitada järgmiselt: kontrolpunktis on kõigile kaardil esinevatele tunnustähtedele vastavad SI-jaamad A, B või C. SI-kaart tuli asetada valikule vastava tunnustähga jaama. Kui SI-jaam ei vastanud, tuli punktis rippuva pliatsiga teha rist õigele KP-ringile võistluskaardil ning finišis lugemisele saabumisel esitada kaart kohtunikele.

Raja läbimise tõestamiseks pidi tegema märke igas KP-s. Kui märke kasvõi ühestki KP-st puudus, loeti rada mitteläbituks ja tulemus tühistati. Korduv märges samas KP-s põhjustas samuti trahvi. Finišis

sai SI-kaardi mahalugemisel teada oma finišiaja, (sõiduaeg + trahviminutid).

Kui võistleja tegi suurema arvu märkeid, kui oli punkte, siis vastavalt vähendati õigete märgete arvu. Maksimaalne trahviminutite arv = KP arv rajal x 2 minutit.

Lisamõtteid järgmisteks võistlusteks

Tuleb välja töötada märkesuusatamise võistlusmäärused. Paljud nooremad osavõitjad ei suutnud mõista nõuet, et rada peab läbima mööda tähistust (buraani jälge mööda).

Kindlasti peab viima sisse idee, et kaardil oleks KP pesasid enam, kui maastikul KP-sid. See sunnib võistlejat rohkem lugema kaarti, sest puudub loogiline raja ülesehitus.

Võistleja, kes ei suutnud või ei viitsinud suusatamise ajal kaarti jälgida, lootis KP-s spikerdamisele. Ta jälgis kontrollpunktis, millisesse

SI-jaama kaasvõistleja pulga aetas ja tegi siis ise samamoodi. Seda saavad korraldajad edaspidi vältida, kui sama klassi võistlejatele märkida kaardile erinevad tähed rõngaste juurde. Sarnaselt tuleb teha ka programmeerimine. Korraldajatele on see muidugi lisatöö ja ühele rajale tuleb teha mitu kaardifaili.

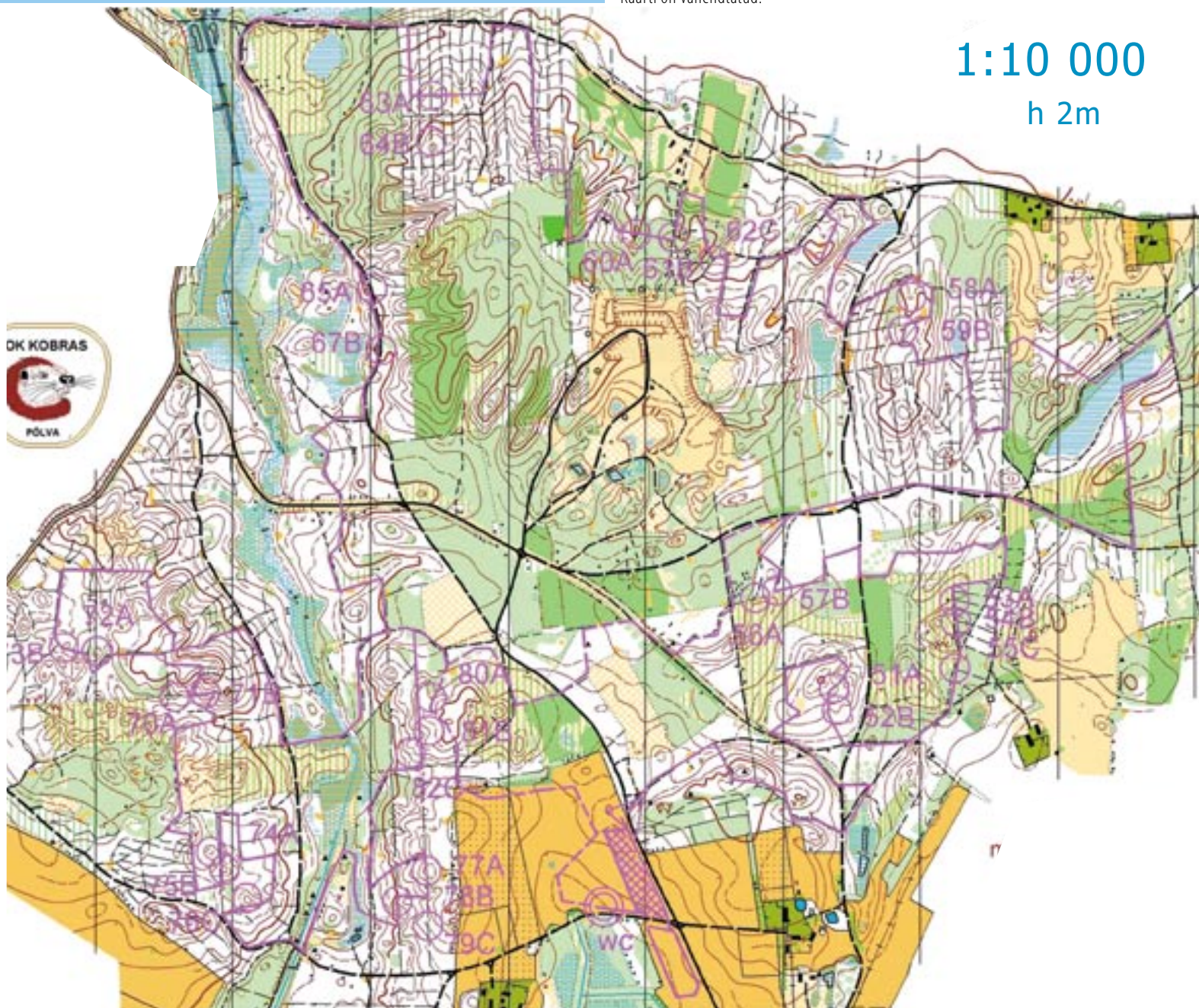
Programmi tegijatel on kindlasti uusi lahendusi. Näiteks pärast vale KP märkimist võistleja poolt peaks miskit moodi saama edasi ikkagi etapiaegu.

Kokkuvõttes võib öelda, et märkesuusatamine Sportlendiga on võistlejatele emotsionaalne ja korraldajatele tunduvalt vähem kulukas ja töömahukas, kui suundsuusatamise korraldamine. Rajad suudetakse kiiresti võistluskorda seada ka vähese lumega või siis kohe pärast suurt lumesadu.

Kahekordne Eesti märkesuusatamise meister (1971 ja 1975) ja nüüd H50+ klassi võitja Mati Ojandu arvas, et sellel alal võiks võistlusi Eestis toimuda rohkem.

Kaarti on vähendatud!

1:10 000
h 2m

Randy Korb

2X EDITH MADALIK

Sünnipäev: 7. jaanuar 1971
Elukoht: Tallinn-Veskimõldre
Perekond: elukaaslane Edith Madalik (SK Saue Tammed) ja tütar Leana Jete (3)
Haridus: Värska keskkool, EMÜ maakorraldus (jäi pooleli)
Töökoht: AS Fere müügijuht

Milline näeb välja Sinu tavaline tööpäev?

Olen maalritarvete ja tööriistade müügijuht AS-s Fere. Nii et töine põhitegevus on müümine. Pool nädalast kulub suhtlemisele ja kaupade korrastamisele kauplustes ning sellega seoses ka sõitmistele ühest Eesti äärest teise – Kuressaarest Valga-Võruni ja Kirde-Eestis omakorda Mustvee ning Avinurmeni välja. Teine pool nädalast teen kontoritööd, korrastan kontakte, tellimusi ja lepinguid, samuti tutvun uute müügiartiklitega. Feres olen töötanud umbes 5 aastat, täpselt ei mäletagi, siiani pole küll igav hakanud, sest kogu aeg tuleb uusi asju peale, milles end täiendada ja millega end kurssi viia.

Orienteerumine Sinu elus? Millal ja kuidas alustasid? Millised on tulevikuplaanid?

Esimeseks võistluseks olid Põlva rajooni koolinoorte meistrivõistlused Metsajärvel, Põlvast ca 5 km Räpina poole. Võistlesin M10 klassis. See võis olla umbes 1981. aastal. Meie Värska koolist läks sinna võistlustele kehalise kasvatuse õpetaja Jaan Oleski eestvedamisel terve bussitäis lapsi, mina nende hulgas. Olin enne seda käinud korra valikorienteerumisvõistlusel, mis peeti Värska alevikus. Seal jooksime suure kambaga ja kaarti ma küll vaadata ei jõudnud ega osanud. Teel Põlvasse õpetasid siis klassivennad Raul (Kudre) ja Omar (Kaljuvee) tingimärke, millest sain selgeks vaid selle, et mustad jutid on teed ja kollased laigud lagedad. Aga kuhu suunas ma minema pean? „Eks ikka saamas suunas, kus esimene startija läinud on,“ andsid sõbrad tookord head nõu. Kohale jõudes selgus, et olen ise esimene startija. Kompassi ma tundsin ja kui kaardi ette keerasin, selgus, et pean startidist 180 kraadi teed mööda minema hakkama. Kõik karjusid küll raja ääres, et ära sinna suunas küll mine, mine sinna, kuhu teised, üle põllu, aga mina jäin endale kindlaks.

Niiviisi, ainult teid ja lagedaid mööda orienteerudes õnnestus mul see võistlus ära võita – teised, kes otse läksid, sattusid mingitele uutele raiesmiketele ja muudesse keerulistesse kohtadesse. Paar kuud hiljem hakkas meil Värskas tõelist orienteerumistrenni andma

Toivo Toomas. Siis olin ma juba „vana kala“ ja „oskasin“ orienteeruda. Noorteklassis jooksin Eesti koondise tasemel, paar korda jõudsin üleliidulise ametiühingute koondise kaudu isegi N. Liidu meistrivõistlustele.

Nüüdki pean end rohkem kui lihtsalt harrastajaks. Loomulikult ei ole ma mingi tippsportlane, aga tore on seada endale eesmärged ja nende nimel trenni teha. Mida tehnilisem rada, seda mõnusam, seda suurem väljakutse ja võimalus parematele kohtadele. Olen teinud kaartidega üsna palju kuiva trenni ja tunnen end kaardilugemises tugevana. Meenub vaid üks kord, kus maastik ja kaart mind tõeliselt seljatasid – see oli Eesti MV lühirajal Mustla-Nõmmel.

Suvel kavatsen joosta ikkagi H21 radu, kuigi sünniaasta lubaks juba H35 klassis osalemist. Küll aga tahaksin jõudu katsuda EMV teates nii H21 kui ka H35 klassis – meil on nüüd Pekol selles veteranide klassis tugev võistkond.

Klubitöös olen ka aktiivne, näiteks olen korraldanud koos Rauliga kõiki Peko talviseid võistlusi.

Kirjelda oma suurimat elamust seoses orienteerumisega!

Omaette elamus oli esimest korda Eesti-Leningradi matsil joosta Karjala kaljumaastikul. Tõnis Haldna hoiatas, et sellel kaardil teevad esmakordselt kaljumaastikuga kokkupuutujad

küll 10 minutit viga. Mina ei uskunud, aga 2. KPga nii juhtuski: punkti legendiks oli tipp, aga punkt ise oli suure kivi otsas! Loomulikult ei läinud ma sinna punkti otsima!

Valusalt teravaid elamusi on meeles juunioride klassist, kus N. Liidu meistrivõitlustel Moldaavias sain rajal metsmesilastelt nõelata. Hoiatati, et juba 13 nõela on eluohtlik, aga mul oli neid sees 21. Ellu jäin, aga väga paha oli tükk aega olla küll.

Kas Sul on lisaks orienteerumisel ka teisi hobisid?

Seikussport on suur hobi, samuti kanuu- ja süstasõit. Praegu rohkem hobisid eriti meelde ei tulegi. Lapsega joonistame ja meisterdame

aeg-ajalt, aga seda ei saa vist pärishobiks kutsuda. Noorena tegelesin aktiivselt peotantsuga: seda lausa 12 aastat, 1.-12. klassini. Samuti purjetasin seni, kuni paatidest (Optimist ja Kadett) välja kasvasin.

Kuidas suhtuvad orienteerumisse Sinu töökaaslased?

Hästi suhtuvad, firmas on 25 inimest, neist 9 on kaardiga metsas käinud, neist omakorda 7 on pidevad käijad.

Millised on Sinu suurimad saavutused tööelus?

Ühte kõige-kõige ja ainust saavutust ei oskagi välja tuua. Kõik kokku on ühine tervik – klientidega suhtlemine on ladusalt läinud ja samas tunnen, et olen ka ise nende aastatega tublisti arenenud.

Kas Sinu igapäevatoos ja orienteerumises on ühiseid jooni?

Ikka – valikute, sh teevalikute tegemine näiteks. Ühe kliendi juurest teise juurde sõitmisel on kaart kogu aeg silme ees, et otsustada, kustkaudu kiiremini ja paremini saab. Alati tuleb kalkuleerida ja otsustada, kui palju energiat ja aega mingile kliendile ja probleemile kulutada. Analüüs, otsustused ja pingetaluvus – need iseloomustavad ju orienteerumistki.

Kui Sinu töökohta tellida Orienteeruja, kas see leiaks lugejaid?

Kindlasti leiaks. Olen ise mõnikord ajakirja tööle kaasa võtnud või on toonud selle Mart (Ostra) ja ikka on olnud lehitsejaid ja lugejaid. Populaarsemad rubriigid (mitteorienteerujate seas) on kahtlemata doktori-veerg,

samuti seesama võsalugude sari – huviga uuritakse, millised inimesed seal orienteerumas käivad. Ja ka protokollid vaadatakse üle, et kas on tuttavaid nimesid.

Kas orienteerumine peaks saama olümpia-alaks?

Ei oska sellele hästi vastata. Jah, loomulikult ma tahaksin, et orienteerumine oleks olümpiaala, aga samas mulle ei meeldi see lõiv, mis orienteerumistehnilise poole pealt selleks maksta tuleb. Orienteerumine on ikka metsaala ja kui ta vägisi publiku ette tuuakse, siis kaob suur osa orienteerumise võlust. Mulle ei meeldi juba seegi, kuidas näiteks Jüriööjooksu on iga aastaga järjest lihtsamaks tehtud, aga tulemust – võistkondade kasvu, pole ikka tulnud. Ikka käivad need, kes kogu aeg on käinud ja kurb on vaadata, kuidas nüüd vanahärrad poisikesetega koos nõ staadioninurgast staadioninurka võidu jooksma peavad.

Millised on Sinu suveplaanid?

Perega tahaksin ikka mingile mitmepäevajooksule minna. Võib-olla lähme sel aastal Leetu TAKASEle, pole seal varem käinud. Pihkvamaale Aloli mitmepäevajooksule oleks ka põnev minna, aga Venemaa viisa hankimine on tüütu.

Kindlasti osalen nii mõnelgi seiklusspordivõitlusele Lätis ja kui õnneks läheb, siis ka augustis Rootsisis seiklusspordi MMil.

Küsis Maret Vaher

Ajakava:

29. aprill 14:00 – lühendatud tavarada.
29. aprill 17:30 – üllatusvõistlus
30. aprill 10:00 – tavarada

Võistlusklassid:

D8NR, D10TR, D12, D14, D16, D18, D21A, D21B, D35, D45, D55
 H8NR, H10TR, H12, H14, H16, H18, H21A, H21B, H35, H40, H45,
 H55, H65

Registreerimine kuni 24.04. IVK-s.

Informatsioon OK Kape kodulehel - www.kape.ee

Algaja(d)

BRITT REIMETS

Jaanuari alguses, kui talv oli oma täies võimsuses, ootasin pingsalt kevadet. Ootasin, kuna metsas rahmeldamine oli mulle paari (st 4) orienteerumiskorruga väga meeldima hakanud, ent talvel ju päevakuid ei toimu.

Õeldakse, et mõnikord lahendavad asjad end ise ära. Nii juhtuski. Üks tuttav küsis, kas ma temaga koos jaanuari lõpus Winter Xdreamile läheksin. Nagu jutu pealkirjast järeldub, ma läksin.

Järgnevalt üritan jagada muljeid sellest üritusest ning julgustada teisi algajaid samasugustest tegemistest osa võtma.

Kaaslasti kogunes loodetust rohkemgi. Kui kutsuti, siis esimene reaktsioon oli „mõh?“, kuna mul polnud sellisest üritusest absoluutselt mingisugustki aimu. Ettepaneku tegija ise oli eelmisel aastal Winter Xdreamil osalenud ning seetõttu teadis üsna hästi, mis seal toimub. Natukene selgitustööd ning ma olin nõus.

Kuna tegemist oli võistlusega, kus võistkonnas peab olema kolm liiget, siis tuli vaid üks liige juurde otsida ning 29. jaanuaril stardijoonel asuda. Vaat selle kolmanda liikme otsimine oleks võinud saada saatuslikuks. Oli eelregistreerimise viimane päev, kuid kolmas liige ikka puudu. Tuli appi võtta igasugused suhtluskanalid ja lõpuks oli ühe puuduoleva asemele leitud neli. Kokku sai panna koguni kaks võistkonda! Kuuest inimesest üks oli varem käinud nii eelmise aasta üritusel, päevakutel kui ka rogainil, kaks päevakutel ja kolmel puudus tõsisem kokkupuude orienteerumisega.

Otsustasime juba varakult kohale minna ja olukorraga tutvuda. See aga ei olnud eriti nutikas, sest enamik aega istusime diivanitel ja ootasime, millal see start ükskord antakse. Lõpuks, kui kauaoodatud hetk oli käes, oleksin tahtnud kohe kuhugi liduda. Võitluskaaslased aga võtsid rahulikult kaardid ning uurisid, milline marsruut on kõige mõistlikum. Mina vaatasin pigem suu ammuli, kuidas profid heitsid kaardile vaid pilgu ning läksid.

Stardist lahkusime üsna viimaste hulgas ning seadsime sammud 32. punkti poole. Kuna meid oli kahe võistkonna jagu, siis tekkis kohe väike võistlushasart ning teelt mäe poole keerates andsime jalgadele valu. Mõlemad võistkonnad tahtsid punkti võtta enne kaaslasti. Tegu oli edasisega võrreldes suhteliselt lauge mäega. Sellest hoolimata jõudsin enne punkti arvata, et ma vist lõpuni vastu ei pea. Meie võistkonna liige jõudis Lõõndremäe tippu varem ning läksime kaaslaste ees juhtima.

Järgmisena suundusime endiselt jooksusammul 35. punkti. Meie hakkasime mäe jalamilt minema ühele poole, vastasvõistkond aga teisele poole. Kuna ühtegi rada üles ei läinud, siis läksime tagasi ja teistele järgi. Ronisime mäest üles, leidsime nii kaaslased teisest

ERAKOGU

Winter Xdreamil

võistkonnast kui ka kontrollpunkti.

Kuigi plaanisime (vähemalt enamuse meist) kogu raja läbida koos ning mitte ennast pildituks joosta, sai võistlushasart soovist võitu ning edasi läksid meie võistkondade teed lahku. Meie otsustasime 37. punkti kasuks, teised aga suundusid 34. punkti. Mäest alla tulles jõudsim aia äärde, kus pidime liikuma

paksus lumes ja üsna tihedas padrikus. Õnneks enamasti sai minna siiski mööda teid.

Lumine mägismaa röövis aega ja jõudu. Algselt oli plaanis 37-ndast 39-ndasse minna, kuid kuna väga kena teerada suundus 40. KP-sse, siis otsustasime ka ise sinna minna. Tobramägi (KP 40) vallutatud, seadsime sammud Varikmäele (KP 39).

Oskasime valida raja, mille jooksul vajusime mitu korda kuhugi (tõenäoliselt sohu) sisse ning pidime hüppama üle jäätunud kraavide. Õnneks kaaslased teadsid (või vähemalt jätsid mulle mulje, et teadsid), kuhu minna ning ära me ei eksinud. Jõudsim õnnelikult autoteeni ning õige pea võisime jälle mäe otsa ronida. Selle päris tippu mina ei jõudnudki. Kuna võistkonnakaaslased olid meesterahvad ja loomulikult parema füüsilise vormiga kui mina, siis juhtus nii, et nemad käisid tipus ära ja jõudsin minuni tagasi kusagil kolmveerandil mäel.

Jõudnud tagasi autoteele, tegin ettepaneku joosta siledal maal. Me polnudki 35. punktist alates väga palju kiiremaid samme teinud. Plaanis oli suunduda joogipunkti (KP 41) ning natukene joogipoolist tarbida. Teel tuli meile vastu teine võistkond. Nad olid väga salapärase nägudega ja teatasid, et neile nüüd aitab. Lubasid ruttu finišisse minna, siis jõuavad enne teisi.

Murdsime peaaegu lõpuni pead, et kas nad nüüd tõesti lõpetavad või tahtsid meile vingerpussi mängida. Joogipunktis selgus, et on veel kaks salapärast punkti, mida enne kaardile polnud märgitud. Üllatuspunktid löid meie plaani taas segamini, sest nüüd tahtsime ka need vallutada.

Kõigepealt otsustasime tagasi minna ja 50. punkti võtta ning seejärel suubuda üle Pühajärve Suur-Lepasaarele, kus asus teine üllatuspunkt (KP 49). Päris tükk tegu oli saarele üles saada, sest see oli väga järsu kaldaga. Tegin aga turnimise kaasa. Eredamaid mälestusi Pühajärvelt on ka segu „Maasikas ja sõbrad“ söömine, mille kogenum võistkonnakaaslane oli arvanud heaks kaasa võtta.

Natukene vaidlesime, kas minna tagasi või hoopis edasi järgmisi punkte vallutama. Mina arvasin, et kuna need on tee ääres, siis on

neid lihtne läbida. Ja noormeestel ei jäänudki muud üle, kui pidid pikema tee jalge alla võtma.

Hobusemäele (KP 44) lähenesime sellest küljest, kus paksu lume-kihi all olid trepid. Kuna mina algajana olin täiesti tavaliste talvesaabastega, millel olid üpris siledad tallad, siis selle mäe otsa saamine kujunes õige vaevaliseks. Kolm sammu üles ja libisesin alla tagasi, viis sammu üles ja jälle tagasi. Nii ma seal libisesin mitu-mitu korda. Aga siis otsustasin, et ronin raja (ehk siis treppide) kõrvalt, kus oli paks lumi ja lõpuks õnnestuski tippu jõuda. Kuna ma jõudsin tippu meie võistkonnast enamasti viimasena ja meesterahvad pidid mind alati ootama, siis mulle puhkamiseks aega ei antud, pidin edasi rühkima. Õnneks allatulemine jõudu väga palju ei kulutanud ning lumest vabadel teedel olin enamasti mina see, kes õhutas tempot lisama. Järgmisse punkti saimegi mööda teid. Annemäe (KP 47) tippu ma taas ei jõudnud, sest võistkonnakaaslased ilmselt ei viitsinud mind üleval oodata ja nii pidin poolelt mäelt tagasi pöörduma.

Järgmine punkt, mis kaardil tundus lihtne, oli Suur-Marjamägi (KP 48). Selle otsa andis ronida, mägi ei olnud küll nii järsk kui mõni teine, aga tõusu piisavalt palju. Üleval oli kollases vestis meesterahvas, kes kõikidest pilti tegi ja ilmselt kontrollis, et kõik võistkonnaliikmed liiguksid ikka koos. Meie tegime siin suure lõunapausi: sõime võileibu ja jõime teed, loomulikult imetlesime ka vaadet, mis oli tõesti fantastiline. Kuna ma olin piisavalt palju käpukil mägedest üles roninud (libedad saapad ikkagi), olid kindad läbimärjad ning tegin nüüd ka kindavahetuse.

Edasi tuli vallutada Tudremägi (KP 46), mis võrreldes eelnenuga läks väga libedalt. Seal edasi viis väga hästi sissetrambitud rada järgmise punkti Laasmäel (KP 45), mille läbimise järel laskusime maanteele. Vahepeal jõudsin mina oma aruga järeldusele, et vastupidavust mul ilmselt on (kuna joosta jõudsin), aga jõudu pole (mägedest ülessaamine ja paksu lume sees sumpamine oli väga vaevaline). Sellest tulenevalt ning ka sellest, et järgmine mägi - Tiidomägi (KP 42) asus maatee lähedal ja silmside kaastlastega oli olemas, mina mäge vallutama ei läinud. Luban, et järgmine kord olen treenitum ja enam nii ei tee. Vähemalt üritan! Sannamägi (KP 38) oli järgmine sihtmärk.

Mina oleksin Sannamäelt uuesti teele läinud ja järgmise mäe juures taas teelt sisse põiganud, aga meesterahvad arvasid, et parem on minna otse. Nii me müttasime lumes 36. punktini ning seal veel edasi 33. punktini. Tedremäelt lahkudes oli meil kavas sooritada lisaülesanne.

Üks katsumus "Hirmufaktori" vallast. Vahepeal tekitas ärevust teadmatuse, mis kellani saab lisaülesannet sooritada. Kohale jõudes selgus, et õnneks saab seda teha kuni võistluse lõpuni. Pidime otsustama, kes läheb ülesannet sooritama, aga lõpuks läksime kõik. Lisaülesandeks osutus seiklusrada õhus. Kuna ma kardan kõrgust, siis oli see minu jaoks päris suur katsumus. Kõige jubedam oli jalutada üle poomi, kusjuures kinni ei saanud võtta mitte millestki ning julgestusnõõr ei tahtnud mulle järgi tulla. Silme ette tuli „Hirmufaktor“. Aga maa ja taeva vahel polnud enam midagi teha, tuli lõpuni minna. Kui lõpuks pääsesin ja pidasime plaani oma viimast punkti püüdma minna, jõudsid lisaülesande juurde kaaslased teisest võistkonnast. Nende salakavalate nägude tagamaa sai selgeks, kui nad teatasid, et nüüd on peaaegu kõik. Olid samas kohas, kus meiegi ning läbidagi veel sama punkt nagu meil. Ainult, et meie olime kaks punkti vahele jätanud, nemad aga kõik punktid läbinud.

Niisiis oli enne finišit vaja läbida veel vaid 31. kontrollpunkt. Jooksime ja kirusime, et kuidas siis nüüd nii läks, neil on kõik punktid ja meil kahte pole. Viimasest punktist Marguse mäel kihutasime finiši poole. Aeg löödi kinni ning lõpuprotokollist leidsime end 20 läbitud KP-ga ning ajaga 5:19.00 110. kohalt. Edaspidi oleme targemad ning küll järgmine kord teeme vastasvõistkonnale ka ära. Seda enam, et läbitud punktide vaheaegu võrreldes (läbisime raja samas järjekorras) olime enamikus KP-des meie palju kiiremad.

Päeva võib siiski kordaläinuks lugeda, kõik kuus osalejat arvasid, et sellisest üritusest võtavad nad osa järgminegi kord. Mis sellest, et jalad olid läbimärjad ning mõni kehaosa andis endast tunda. Minul oli kogu järgmine päev väga kerge liikuda, jooksusamm veel jalgades. Ja papud, millega reklaami järgi mäest ei tohiks alla libiseda, soetasin endale ka, nii et ... järgmise korran!

Mis imelikud kaevikud metsa all

ehk **AJALOOOLISED JÄLJED**

orienteerumiskaardil

PRIIT ÖVERUS

Kindlasti on nii mõnelgi orienteerujal tekkinud küsimus: mis imelikud kaevikud ja vallid siin-seal metsa vahel leiduvad? Tegemist võib olla Peetri Merekindluse jäänustega. Tuntuimad neist on ilmselt „Vääna tamm“, kus rongid sõitsid veel Eesti Vabariigi ajal, blindaazhid Suurupis, Vääna-Postil ja Pääskülas. Ka Naissaarel ja Aegnal on hulganisti jälgi kunagistest kindlustest. Omad mälestised on alles ka saarlastel ja hiidlastel.

Peale Krimmi sõda algas Venemaal pikem rahuaeg, mille jooksul vähendati keisririigi kaitsekulutusi. Tallinna kindlus likvideeriti keiser Aleksander II korraldusega 1864. aastal. Kuid pärast seda, kui Venemaa sai 1904.-1905. a. sõjas Jaapanilt häbistavalt lüüa, hakati mõtlema pealinna Peterburi paremale kaitsele. Kuna relvastus ja sõjapildamisviisid olid muutunud, siis tuli kaitserajatised viia linnast kaugemale. Selle ülesande

täitmiseks oli tarvis riivistada Soome laht. 1909. aastal andiski keiser Nikolai II korralduse projekti kallale asumiseks. Pealinna asutaja, tsaar Peeter I mälestuseks nimetati loodav objekt Imperaator Peeter Suure Merekindluseks. See oli ulatuslik kaitserajatiste süsteem, mis algas Saaremaalt, kulges Hiiuimaalt üle lahe Hanko neemeni Soomes ja lõppes Kroonlinna positsiooniga Peterburi lähistel. Eesti territooriumile

(pööra lehte)

AJALOOLISED JÄÄLIED

riumile jäid kindlustused saartel, Tallinnas ja selle ümbruses ning Merikülas (Narva lähisel). Ehitamist alustati 1913. a. ja selleks palgati nii kohaliku tööjõudu kui toodi tööliisi juurde ka mujalt Venemaalt.

Kuigi ehitati sadu kilomeetreid kitsarööpmelist raudteed ja valati sadu tonne betooni punkriteks-blindaazhideks, olid töövahendid primitiivsed, ent Vene Impeeriumile omased – kang ja kirka. Sellest hoolimata valmis üpris muljetavaldav kindlustuste süsteem, mille puhul eriti märkimisväärne on varustamiseks mõeldud raudtee. Lisaks suurtükipatareidele ehitati välja ka kaitsepositsioonid Tallinna kaitsmiseks maa poolt ja neid ühendavad raudteed-maanteed ja laskemoonalaod.

Osa planeeritud jõuti valmis ehitada, osa rajati jäigi paberile, sest algas I Maailmasõda. 1917. aastal toimus Venemaal revolutsioon ja lõppes igasugune ehitustegevus kindlustustel, 1918. aastal okupeeris Eesti ala Saksa armee. Merekindlusest ei olnud selles sõjas mingit kasu ja palju rajatise lõhuti taganevate venelaste poolt. Sakslased kohandasid küll osa raudteid ja suurtükipatareisid ümber vastavalt oma vajadustele, kuid olulist osa need sõjategevuses ei etendanud. Eesti vabariigi ajal kindlustati uuesti Naissaare, Aegna, Suurupi ja veel mõned positsioonid, kuid ka neid reaalset ei kasutatud. Järgnenud II Maailmasõja ajalgi osutusid kaitserajatised mõttetuiks.

Kadunud ja nähtavaid märke ajaloost

Tahakski pakkuda väikest ülevaadet nendest orienteerumiskaartidest, millel Peetri Merekindluse jäänused veel tänapäevalgi nähtavad on. Kõiki kaarte ei saa ajakirjas trükkida, kuid huviline võib neid vaadata EOL kodulehel kaartide andmebaasist. Võtame vaatluse alla Pääsküla ja Männiku piirkonna, mis on kõige ülevaatlikumalt nähtav Männiku RO-kaardil 2003027.

Pääsküla asula paiknes tol ajal Pärnu maanteel Pääsküla jõe paremal kaldal, praegu on see koht tuntud kui Vana-Pääsküla. Alles 1916. a. ehitati Tallinn-Haapsalu raudteele Petrovskaja jaam, mis hiljem nimetati ümber Pääsküla jaamaks. Petrovka aedlinnas, nüüdsel aadressil Pärnu mnt. 492 on veel alles hoone, kus elasid Peetri aedlinna kõrge-

mad ametnikud. Eesti ajal oleval seal olnud ohvitseride kasiino. Merekindluse kitsarööpmeline raudtee kulges aga mööda praegust Vabaduse puiesteed ja ka sinna ehitati 1917. a. Pääsküla jaam. Säilinud on hoone Vabaduse pst. 183 (kaardi 2003027 NW osas).

Huvitatav seik on see, et kui raudtee 1920tel aastatel üles võeti ja müüdi, siis tõsteti osa raudteest sama jaama kõrval risti endise suunaga. Uus raudteelõik ühendas Pääsküla jaama turbavõtukohaga veel 1930te lõpus, kui see piirkond planeeriti Nõmme linna tööstusrajooniks. Tänapäeval on raudtee asukohal Raba tänav ja turbaaukude asemel kungas, mis tekkis nõukogudeaegse prügimäe katmisel. Turba väljavedamiseks kasutati raudteelõike juba tsaariajal. Üks neist on jäänud prügila alla, teisest on alles veel siht, millel kulges raudtee algusega Sõbra tänava lõpu lähedal.

Kindluseraudtee hargnes Valdeki postist (tolleaegse sõlmjaama nimi) läbi praeguse Võidu puiestiku (sis oli seal hipodroom) paralleelselt praeguse Vabaduse puiesteelega, jõudis Vikerkaare tänava kohal Vabaduse puiesteele ja sedapidi umbes praeguste de-poodeni. Sealt keeras raudtee Vana-Pääsküla majade tagant Pääsküla jõe sillani, kus on veel praegugi raudteetamm ja purre (2003027 W). Lõppjaamaks olid kuue suure blindaaziga kindlustuspositsioonid (20027 SW), mis olid

mõeldud kaitseks maa poolt läheneva vaenlase vastu.

Tänapäeval on need varjendid küll alles, kuid neid ühendavad tunnelid on sisse langenud. Maa alused käigud on aga leidnud kasutajad loomariigist – seal on nahkhiirte koloonia talvitumispaik (looduskaitse all!). Veel on säilinud Pääsküla positsiooni komandandi elamu 1913. aastast Külvi tn. 14. Tänapäeval asub selles majas lasteaed. Kõik viimatinimetatud objektid on kultuurimälestised. Täpsemat infot nende kohta leiab Maa-ameti kodulehelt (avalik teenus/kultuurimälestiste kaardirakendus).

Samasse süsteemi kuulus ka hulganisti kaevikuliine, mida näeb detailsemalt Hiiu kaardil (2003011 N). Praeguse Jannseni tänava lähedalt keeras aga raudteeharu muusikakooli tagusesse parki, kus oli ühe suurtükiga tagalapatarei. Selle metallist kinnituspõldega betoonalus on säilinud Olevi, Põllu ning Jannseni

tänava vahelises metsatukas tänaseni. Näha on see kõrgendiku kõrval Hiiu-Jannseni kaardil (200512 SW). Suurtükialuse juures asunud maa-alune laskemoonalaod on kinni aetud.

Tallinna merekindluse maarinde süsteemi varustamiseks laskemoonaga rajati hiidladu Männikule (2003027 E). See asus Pääsküla raba paremal serval kõrgel liivakaldal paralleelselt Tallinn-Pärnu kitsarööpmelise raudteega. Ülevaatliku pildi saab Suur-Männiku kaardilt 2005023. Ladude kaitseks oli selle lõunaservas kahe 12" suurtükiga patarei. Territooriumil on säilinud okastraataia jäänused (osa neis uue-mad), raudteetammid (1), laskemoonalaod (2) ja labori (3) jäänused ning munakiviteid (4). Kuna laod olid kasutusel ka hiljem, siis on seal ka uemate militaarobjektide varemeid. Ladudest lõuna poole jäävad mitmerealsed

kaevikud (5) koos mõne säilinud varjendiga (6). Ladude künarervas paknes ka ehitajate ja sõjaväelaste linnak (7). Raudtee suundus ladude territooriumile

Männiku jaama lähedal (8). Varem oli raudteeühendus ka Valdeki postiga praegust Kraavi tänavat mööda (9) ja oletatavasti ka Pääsküla positsioonidega. See on nädatud ühel tolaeagsetest kaartidest ja sel kohal on säilinud ka pikk ja sirge metsasiht (10).

Männiku ladudes juhtus rahuaja suurima ohvrite arvuga õnnetus esimeses Eesti Vabariigis. 15. juunil 1936 lendas õhku laskemoonatöökoda Männikul – 122st parasajagu kohalolnust hukkus 61 ning kümned said vigi.

Laod olid okstraadi taga veel ajani, mil punavägi Eestist lahkus. Nüüd on see ala paintballi mängijate kasutuses ja sõjaväelastele militaarmängudeks. Kahjuks on sellele alale veetud ka palju olme- ja ehitusprahhi. Orienteerujatele on maastik tuttav paljudest päevakutest alates 1998. aastast (kaart 9813), kui sõjaväe poolt hüljatud territoorium kaardistatud sai. Kaevikud, vallid ja muud kadunud Merekindluse jäänused on neis piirkondades levinud kontrollpunktide kohtadeks, mida enamus Tallinna päevakulistest kindlasti on läbinud.

Aiikad:
Heino Gustavson
„Merekindlused Eestis 1913-1940“
Mets Heine „Eesti kitsarööpmelised raudteed 1896-1996“
Orienteerumiskaardid 9813, 2003011, 2003027, 200512, 2005023;
Maa-ameeti koduleht <http://www.maaamet.ee/>
Rahvusraamatukogu kartograafiasal

Punkritest Männiku karjääri kõrval on saanud ekstreem-sportlaste hüppemäed.

Elust tulipalavas Austraalias

TIMO SILD

Jätkan oma muljete ja tähelepanekute vahendamist "Orienteeruja" lugejatele maakera kuklapoolet. Kuna eelmine artikkel keskendus suures osas ainult orienteerumisele, üritan seekord rohkem siinset elu-olu kirjeldada.

Jõulude ja uusaasta vahel peeti Canberra lähedal orienteerumisvõistlus Xmas 5-days. Canberral on huvitav tekkelugu. Eelmise sajandi alguses ei suutnud austraallased kuidagi otsustada, kas nende valitsus peaks asuma Melbourne'is või Sydney's. Pärast pikki vaidlusi jõuti kokkuleppele, et pealinn ehitatakse NSW' (New South Wales – üks osariikidest) poolt eraldatud maa-alale, mida praegu tuntakse kui Australian Capital Territory ning valitsus tegutseb ehitustööde lõpetamiseni Melbourne'is.

Canberra planeerimiseks kuulutati välja konkurss, mille võitis ameeriklane Walter Burley Griffin. Tema plaani järgi on Canberrast

kujunenud üsna kummaline linn, kus pole midagi juhuse hooleks jäetud. Poed on koondatud kindlatesse linnaosadesse, välisriikide saatkonnad asuvad eraldi piirkonnas ning räägitakse isegi tänavast, mis olevat täis bensiinijaamu. Linna kaardil torkavad kohe silma parlamendihoone, kaitseministeeriumi peakorter ning City Hill – need kolmnurkselt paiknevad ringikujulised moodustised meenutavad millegagi kurikuulsaid teadmata päritoluga sõõre viljapõldudel. Ring on üleüldse valdav kujund Canberras, liiklustki reguleerivad näiteks valgusfooride asemel enamasti ringliiklused. Muuseas, "Canberra" tähendab Austraalia põliselanike aborigeenide keeles kohtumispaika ning see on üks kahest pealinnast maailmas, mis on ettevatsetult pealinnaks ehitatud.

Võistlusest nii palju, et eelmise aasta Austraalia koondise katsevõistlused peeti samadel maastikel ning noortele teadmiseks, et järgmise aasta juunioride MMil tuleb ilmselt midagi sarnast. Orienteerumisvõistlusega

seonduvalt mainin, et Austraalia eukalüptimetsades liigub ringi väga palju surmavalt ohtlikke elukaid. Aga seitsme kuu jooksul pole ma kuulnud ühestki hammustusjuhtumist, kuigi näinud olen erinevaid madusid ja ämblikke küll. Uudised räägivad vaid autoõnnetustest ja ehk see ütleb ka midagi.

Artikli kirjutamise ajal toimuvad Torinos järjekordsed taliolümpiamängud. Austraalia televisioon pakub oma vaatajatele selliseid alasid, nagu vigursuusatamine, kelgutamine ning lumelauasõit. Murdmaasuusatamist pole veel kordagi ekraanil silmanud, aga ega austraallastel polegi põhjust seda vaadata. Siinkohal võiks mainida, et mõiste skiing tähendab austraallastele mäesuusatamist.

Natuke siinsest ilmastki. Jaanuaris tabas Adelaide'i tõeline kuumalaine, mille sarnast pole isegi siinkandis 60 aastat kogetud. Kolm päeva järjest näitas kraadiklaas üle 40° C, kusjuures ööpäeva kõige madalamad temperatuurid jäid 26°

s taliolümpia ajal

Crackenback Run

Naljakas lugu on Austraalias aga kaamelitega, kes metsikult kõrbetes ringi jooksevad. Nende arvukus kasvab iga aastaga jõudsalt. Et murettekitavast olukorrast kasu lõigata, müüvad austraallased kaameleid Aafrika ning Lähis-Ida kõrberiiikidele.

Tuntud filmitegelane krokodill Dundee esindab, üllatus-üllatus, väga väikest osa Austraalia rahvastikust. Umbes 80% rahvastikust elab urbaniseerunud aladel ning palju on inimesi, kes pole oma koduosariigistki välja saanud (peab mõistma, et osariigid on siin suuremad kui mitu Euroopa riiki kokku). Tegemist on tüüpilist Lääne tsivilisatsiooni esindava riigiga.

Kuigi Austraalia on päikesepaisteline ning sooja kliimaga manner, ei veeda inimesed kuigi palju aega rannas päevitades. Osooniaugu läheduse tõttu on UV-kiired väga tugevatoimelised. Uudistes juhtusin hiljuti nägema lugu poisist, kes oli mõtlematult terve päeva rannas ujumispükste väel mööda saatnud. Kuigi pilved varjasid osaliselt päikesepaiste, viidi poisid tõsiste põletushaavade haiglasse.

See oli muidugi ekstreemne juhtum, kerge kõrvetuse võib aga saada kümne minutigagi. Päikesekreemid, mida Austraalias kasutatakse, on palju kõvem kraam kui Eestis saadaolev. Kohalikud orienteerujad meenutasid, kuidas eurooplased ei mõistnud, miks nad apteegist 30+ päikesekreemi otsisid.

Lõpetuseks lause, mille igaüks enne Austraaliasse tulemist ära peaks õppima: "Slip, Slop, Slap! Slip on a shirt, slop on sunscreen and slap on a hat!"

C kanti! Suur kuumus tõi kaasa laastavad metsatulekahjud (bushfires), mis tekitasid eriti suurt kahju Victoria osariigis.

Suvised tulekahjud on Austraalias tavalised ning kohalike taimede elutsükli normaalne osa. Eukalüptidel on näiteks tulekindlad seemned, mis pärast vana puu tulesurma uut elutsükli alustavad.

Kuna eukalüptid eritavad tuleohtlikke õlisid, levivad tulekahjud kiiresti ning vahel tekivad tuulte kaastoimel võimsad tulekerad (fireballs), mis liiguvad üldisest tulejoonest eespool.

Enamik loomi on samuti tulekahjudega kohanenud. Kõige suurem oht siinsetele metsaelanikele on muidugi inimene. Väljasurnud või väljasuremisohus on enamasti väikesed loomad, kellest Eestis pole kuulnudki. Austraalia sümbol kanguru on aga laialt levinud ning kohalike arvates on neid liiga palju. Siingi peab meeles pidama, et väiksemad ning nõrgemad kanguruliigid on väljasuremisohus. Linnadesse kangurud aga siiski ei kipu, vahel tuleb mõni hulku-ma, nagu seda juhtub Tallinnas põtradega.

Courses compiled with Corpse 6.1 (2001)
Available from rex.saye@actewagj.net.au

Nõva on läbi ajaloo suurte loodussündmuste keskel

Nelja aastaga tõusis Nõva Eesti ja isegi Euroopa orienteerumiskaardile. 2005. aastal toimusid siin Euroopa meistri-võistlused 24-tunni rogainis, jätkusid Peraküla võistlused, multisportirada läbiti joostes, rattal, kanuul ja kohati ujudes.

Meedia huvipunkti on Nõva tõusnud aga suurte loodussündmuste aegu. Tutvugem nendega, mille paiku ja objekte orienteerujad mullu nägid.

54 miljoni aasta eest langes praeguse Loode-Eesti ranniku lähedale, Osmussaarest mõni kilomeeter itta hiidmeteoriit. Kokkupuutel maaga vabanenud energia hulka võrreldakse 1000 Hiroshima aatomipommi plahvatusega. Maakoore tekkis 100 m sügavune kraater, millest välja paiskunud materjalist moodustus 15 km läbimõeduga ringvall. Praegu ulatub vall veepinna lähedale ja põhjustab suurte tormide aegu laevahukke. Miljonite aastatega laadest kraatrisse tüse kiht setteid, praegu tuntakse paika Neugrundi madalilkuna. Seal talvitub suur osa Läänemere 100 000 veelinnust. Eesti geoloogid avastasid kraatri 1995. aastal.

10 000 aasta eest sulasid viimase mandrijää alt välja Põhja-Eesti alad. Merre ja mandrile jäi miljoneid jää poolt Soomest toodud ja ümaraks lihvitud kive. Märksa üle 1 m läbimõeduga kive nimetatakse ka rändrahnudeks. Paljud neist on seotud muistendite ja pärimustega ning on looduskaitse all. Looderannikul on rändrahn arvukalt, nad on efektsed KP-kohad nagu rogainil KP 24 ja seiklusrajal KP 23.

Üle 100 aasta olid geoloogidele mõistatuseks Loode-Eesti mustjad, nukilise ja lõhelise pinnaga jääst lihvimata rahnud, milliseid Soomes ja Skandinaavias ei leidu. Nüüdseks on mõistatus lahenenud: kivid

on välja paisatud metooriidkraatri süvakihtidest ja neile on antud nimeks neugrundbretšad. Eriti suure, oranži samblaga kaetud bretša (Nõva Suurkivi) otsas Nõva sadamavees asus seiklusraja KP 37.

Pärast viimast jääaega on Loode-Eesti rannik kerkinud 100 m võrra (Kesk-Rootsi 240 m, Tartu ja Võru ala 0 m), keskmiselt kerkib maapind aastas 2-3 mm. Siinsed pinnavormid, vetevõrk, elusloodus ja asustus on tekkinud viimastel aastatuhandetel. Vanad kaardid annavad aimu maastiku kiirest muutumisest. 1867. a. kaardil on Lepaaugu järve alal madal merelaht, kus väikelaevad käisid tormivarjus ja kohalik kapten tõi laeva siia talvitama. Aastal 2005 ei saanud seiklejad järve ja mere vahel (vt. kaarti) enam kanuugagi sõita, vaid pidid neid tassima (fotol), sest kitsas ojalõpp oli roosse kasvanud.

150 aasta eest sai Lepaaugu sõita laevaga. Nüüd tuleb seal juba kanuudki kanda.

Suuremad põlengud

1941-1999 oli Nõva, Tānavjärve ja Vihterpalu jõe vahel 7 suurt metsapõlengut. Sellele alale pandi mitu rogaini kirdeosa KPd. Vaba aja

seisnud

veetjat ootavad sealkandis Tānavjärve liivarand ja kalad, suurtes metsades, rabades ja soodes on marju, seeni ning ulukeid. Suurtest järvedest põhja poole on 7 km pikkusel sadu äärmiselt sarnaseid rannavalle ja nendevahelisi kitsaid, türgi mõõgana kõveraid rannavalle. 2006. aastal tuleb seal orienteerumisvõistlus värvilise aerofoto järgi.

1941 süütasid punaväelased Osmussaare juures Eesti laeva Vohi. Põlev laev triivis Nõva Liivaneranda. 2005. aastal sukelduti seiklusraja 35. KP märke saamiseks vraki juures 2,5 m sügavusele.

2005. a. seiklusrajale Keibu lähel startis 100 kanuud Veskiõje suudmest. Suurem hulk 2006. a. õlireostuse sodist ja lindudest jõudis randafotol üle lahe asuvas Keibu külas.

1951.a. põles 2000 ha. Tuli levis Suurekivi bussipeatuse juurest üle Nõva maantee mereni. Praegu on seal 50aastane männik, kus asus rogaini joogipunkt 44 (raketibaasi katusel kuulipildujatorni juures).

1992.a. põles 550 ha. Tuli levis Vihterpalu silla lähistel üle Nõva maantee. Tuli alanud ägedalt suurel alal pärast vene hävituslennuki ühelendu, kostnud ka kuulipildujatuld. Metsavahi arvates tühjendanud lennuk oma kütusepaake (saab lennutundide plaani kiiremini täis) ning süütas ülevalatud ala. (Aeg: Eesti oli taasiseseisvunud, päevakorda tõusis võõrsõjaväe lahkumine).

Tule tõkestamiseks Nõva poole süütasid tõrjujad vastutule, et tulemüüri saabumise ajaks oleks põlevaine teatud võõndist juba

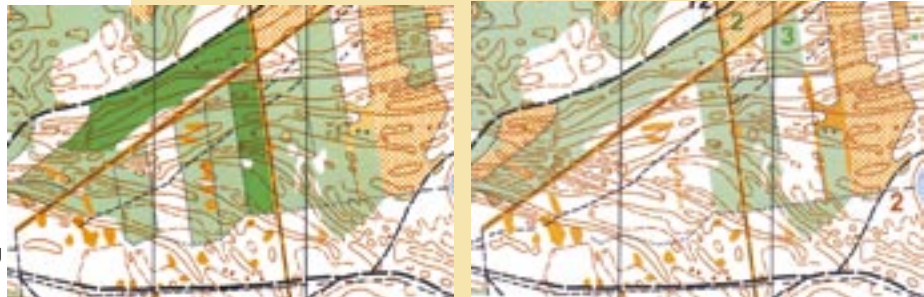
kõrvaldatud. Põlenud, kuid püsti jäänud männimets oli kui õudusfilmi dekoratsioon, sest kogu värviline elusaine oli ära põlenud ning alles ainult mustad ja hallid toonid. Nüüd on tee ääres kümneaastane männi- ja kasenoorendik.

1997. a. põles 750 ha. Põleng saadi pidama Harju-Lääne piiril Tānav- ja Veskijärve kraavi kaldal. Sealne põlengud rabamännik (rogaini 51., 73. Ja 78. KP vahel) meenutab praegu valendavat mammutiluukerede välja.

1998.a. loodi Nõvale tuletõrje-, nüüdseks päästetepoo. Järgmisel aastal kustutati Tānav- ja Veskijärve ääres kaks 100 ha suurust põlengut, mis algasid metsateede äärest.

Suurtormid

1967. aastal oli sajandi torm, kus randadesse uhuti uusi liiva- ja klibuvalle ning murti lausaliselt maha palju metsa. Tuulemurdu koristama kutsuti ka Karpaatide mägilasi hutsuule. Metsakaardid vananesid hoobilt: tuulemurru alla jäänud teelõike jäeti maha, uusi teid tekkis esimesena läbisäetud paikadesse. Küps mets asendus järkjärgult lageraiete ja noorendikega. Praeguseks 30-35 aasta vanuste män-

nikute kaardistamisraskusi kujutavad Peraküla kaardi fragmendid aastaist 2002 ja 2004.

2005. aasta jaanuaritorm rasis looderanna kaldajoont mõõdukalt. Kohati haukas 5 m liivakallast, langetas 20-30 mändi, kattis rannamännikut ja taluõuesid kuni 30 m laiuselt poole meetri paksuse liiva- ja klibukihiga. Madalast pankrannast jahvatas tormilainetus uut paeclubu. Nõva vallalgi on nüüd klibuvall – Rannaküla sadama juures Võrguna ninal (seal oli rogaini KP 30). Rannamänniku üleujutus jäi märkima kuni 100 m laiune plasttaara ja rooklibu võõnd. 2 m kõrgusele rannavallile jättis torm merest uhitud plasti ja elektripirne, ikka 2-3 tk meetri kohta.

2006. aasta jaanuari õlireostus tõi kaasa Eesti kõigi aegade suurima merelindude huku. Kuu ajaga korjati rannast Vihterpalu jõesuudme ja Dirhami vahelt üles kuni 3500 õlist lindu, neist 700 elavana. Ornitoloog Tiit Randla sõnusti alustas 50 tonni õli teed Osmussaarest 10 km põhja poolt. Läänetuuled triivisid õlilaigu põhi-osa üle Neugrundi tiheda linnuala viie päevaga Padise valla Keibu küla randa. Sinna randus ka suurim hulk õliseid linde. Veepiiril oli sel ajal kitsas riba külmunud ning kuni 100 m õõtsuvat rüsiäääd. Keibu lahe keskosast lääne poole randus õliseid linde hõredalt.

Jää ning lume sulamiseni ei ole Nõva randadest õlireostust leitud kuigi palju. Et aga looderannikust moodub iga päev mitusada naftalaeva ja igaühe pardal on 1000 korda rohkem õlisisi kui seekord merre sattus, on tulevik tume.

Nõva sattu linnukatastroofil meedia tähelepanu alla seetõttu, et sealne päästetepoo muudeti linnupesulaks. Sinna saabus palju hea tahtega inimesi, kelle käsutusse anti sobivaid vedelikke ja pingviinide päästmise oskusteave. Meie lindudele tõhusamalt toimiv päästeteave saabus välismaalt kahjuks hiljem. Nõva pesulast ning Keila linnuhaiglast läbi käinud lindudest jääb arvatavalt ellu vaid 10%.

Ametlikult pakutakse hukkunud lindude arvuks 35 000, ornitoloogide arvamus piirdub 10-15 000ga.

Perakülas olümpia lõupäeval 2006

ARNE KIVISTIK

Euroopa meistrivõistlused tulevad meile koju kätte

Korraldajatele on kätte jõudnud aeg, kus see liigub ülikiiresti. Teha on aga veel palju-palju.

MARGUS SARAP

Mis on vahepeal toimunud?

Riikide osavõtu registreerimisega oleme hetkeks enam-vähem ühele poole saanud. Veebruari seisuga on Otepäele tulemas 24 riigi esindajad, kokku 258 inimest, kellest võistlejaid on 93 naist ja 113 meest.

Kaugemad tulijad on Uus-Meremaalt ja Lõuna Koreast. Eksootiliste osalejate tuleku põhjus peitub kindlasti selles, et samaaegselt Euroopa meistrivõistlustega toimub ka Maailmakarika etapp.

Kui võistluste korraldamine jutuks tuli, siis otsustasime, et võistluskeskuseks saab Pühajärve Puhkekeskus. Asub see logistiliselt heas kohas ning tagab võimaluse sportlaste majutamiseks. Osalejate registreerimiste käigus aga ilmnis, et sellel on ka väike viga – majutuse hind. Kui tavapärastele orienteerumismaadele on majutuse kulud vastuvõetavad, siis väiksematest ja lõunapoolsematest riikidest tulijatele tuli leida majutuskohti Pühajärve ümbruskonnast.

Kogu selle asjaajamise juures selgus tõsiasi, et Otepää on nii populaarne puhkuste ja väljasõitude koht, et enamiku majutusteenuste pakkujate hinnad on suhteliselt sama kõrgel tasemel. Nagu öeldakse, kes otsib, see leiab ja loodame, et lõpuks jäävad kõik rahule. Samas jääb korraldajale ikkagi küsimus, kas odav majutus võistluskeskusest kaugel kaalub üles transpordikulud.

Kõikide lubade, lepingute ja teadete kättesaamine ja väljaajamine on samuti võtnud omajagu aega. Kõige rohkem muret tunnen eelkõige pühapäeval, 7. mail toimuva sprindipäeva pärast. Hommikul oleme eeljooksudel Otepääl ja siis peame kibekähku kola kokku panema ja pealelõunaks Tartusse Raekoja platsile uue võistluskeskuse üles ehitama. Kogu juthmeterägastik tuleb õigeaks ajaks transportida ja kohale panna paari tunniga. Oleme katsunud varuda aega sellega, et eeljooksude stardid algavad hommikul juba kell 9 ja finaaliid pool neli pärastlõunal. Üldjoontes algavad kõik stardid kogu võistlusnädala jooksul hommikupoolikul, hiljemalt kell 12.

Võistluste korralduslikult poolelt on olnud suhtlemine Tartu linnaga meeldiv ja mõistev nii nõuannetega kui ka rahaliselt. Kooskõlastused keskkonnateenistusega, liiklusteenistusega, politseiga jms on praeguseks hetkeks läbitud ning tulemusena võib rahule jääda. Naljaga pooleks halvame me oma orienteerumisvõistlusega pühapäeva õhtupoolikul kogu Toomemäe koos Kassitoomega. Kindlasti saab see võistlus olema mõnus, sest mida veel tahta – linn, linna keskel mägi, park – ideaalilähedane sprindimaastik.

Võistluste kaardimaterjal on olemas ning rajameistritel ka radade planeeringud tehtud. Kindlasti saab Eesti maastik olema midagi iselaadsemat, kui on sellega harjunud põhja- või lõunamaad.

Võistluste täpsem programm on nähtav EOC kodulehel www.eoc2006.ee. Üldjoontes viiakse võistlus läbi neljas võistluspaigas: Otepääl (sprindi eeljooksud, tavaraja finaaliid ja teatevõistlus - võistluspaik Otepää suusastaadion), Tartus (sprindi finaaliid - võistluspaik Raekoja plats), Käärikul (tavaraja eeljooksud - võistluspaik suusastaadion), Haanjas (lühiraja eeljooksud ja finaaliid - võistluspaik suusastaadion, stardid antakse Kurgjärve spordibaasist).

Võistluste suurem ja täpsem töö on kindlasti tulemuste saamine ja andmetöötlus, millega meil tegeleb Tarmo Klaar. Oleme saanud kokkuleppele Elioniga, kes peaks tagama interneti ja muude andmeedastusteenuste laitmatu töö võistluste toimumise ajal. Haanja võistluspäevadel on korraldajatele abiks Sixten Sild oma meeskonnaga.

Kõige suurema tänu peame ütlemä võistluste suursponsoritele, need on Hansapank ja ISC.

Toetajate hulgas on veel Hekotek, Interpen, Falk Lõuna-Eesti ja Racom. Meediapartneriks on Eesti Päevaleht. Ajakirja ilmumise hetkeks on kättesaadav juba ka võistluste kolmas bulletin.

Kohtumiseni Otepääl, ja ärge unustage, et alates reedest, 12. maist algab meie oma klubivõistlus Ilves-3 samadel Otepää maastikel, kus toimub Euroopa MV.

Üliõpilaste MM tuleb Eestisse

Rahvusvahelise Üliõpilasspordi Liidu (FISU) täitevkomitee otsustas, et üliõpilaste 2008. aasta MM-võistlused orienteerumises toimuvad Eestis. Eesti Akadeemiline Spordiliit (EASL) esitas oma taotluses võistluskeskuseks Tartu linna. Võistluse läbi viimise põhivõimust kannab sellel jõuproovil orienteerumisklubi Põlva Kobras. Üliõpilaste

MM-i korraldamine on FISU poolt usaldatud Eestile esmakordselt.

Üritus on planeeritud korraldada 3.-10. augustini 2008. aastal. Maastikud pole veel lõplikult välja valitud, kuid peaksid jääma Põlva ja Tartu maakonna piiride lähedusse. Sprint aga toimub kindlasti Tartu lauluväljakul. Maailmameistrivõistlustele on

oodata osalejaid enam kui 30 riigist. Lähiajal kirjutab orienteerumisklubi Põlva Kobras alla korraldamislepingu Eesti Akadeemilise Spordiliiduga. Kevadel kuulutatakse välja konkurss võistluste logo saamiseks.

Iga kahe aasta tagant korraldatav MM toimub tänavu Slovakkias, kus osalevad ka Eesti paremad üliõpilasspordilased.

dr O-Trops

Talviseid (olümpia)mõtteid

Tuleb tõdeda, taaskord on saanud tööeks vanarahva tarkus, et küll see lumi ükskord ikka alla sajab. Ju siis otsustas ilmataat oma taevase majaesise lumest puhtaks rookida, et mitte Mati Songissepalt trahvi saada. Maa peal käib see-eest iga-aastane võitlus lumesahkade ja eesrindlike majahoidjate vahel – üks lükkab lume sõiduteelt kõnniteele ja teine seejärel uuesti sõiduteele tagasi. Ühtlasi täidab see ka tööhõive üllast põhimõtet. Geniaalne, kas pole.

Oleme põhjamaa rahvas ning lumi ja külmakraadid on meie talve pärisosa nagu seda on vihm jaanipäeval. Seekordne talv on olnud meile meeleolukas. Valitsus

on ühtsem, kui kunagi varem, tulumaks alanes jällegi protsendi võrra, üldrahvalik Tallinki aktsia kukub sangpommina ...

No ja loomulikult taliolümpia Torinos. Eesti kõige aegade edukamad olümpiamängud, mis suurepärase suusasõitjate kõrval päris paljudel riigitegelastel "katuse sõitma panid". See pateetika, millega meie poliitikud "hiilgasid", oli juba kõrgem klass.

"Me kanname Sind kätel", "Kas see medal on ikka kullast?", „Ma nägin, kuidas inimeste rüht oli sirgem ja kuidas nad imiteerisid Sinu sõidustiili“, „Sa oled suutnud ühendada Eesti rahva, mida pole suutnud ükski poliitiline jõud“ – kuidagi võltspugemisena tundus kogu see taidlus. Ega väga palju ei jäänud alla ka Kuuse Lemps, kes finišisirge kõige olulisematel hetkedel aegu otsustas hakata Eesti rahvale vestma hoopis lugu sellest, kuidas "ei ema Rutt ega isa Anatoli pääsenud olümpiale võistlema".

EOK president Mart Siimann aga harjutas aina ja aina oma väikese väriseva käekesega allkirja kirjutamist miljonitšekkidele. Huvitav, kas nüüd pannakse teised spordialad näljapajukile, et grandioossed lubadused ka realselt lunastada? Ja kui järgmised olümpiamedalid võidetakse juba euro-ajastul, siis tuleb karta ohtu, et riigijuhid oma „hullutatud

olekus" suudavad meie väikese Eesti riigi veel pankrottigi ajada ...

Peale Kikukese jälitussõidu kulda püüdis rahvusvaheline telepilt kinni valiku tüüpilistest Eesti fännidest – keskmes president Arnold Rüütel ning tema ümber hääred Tiit Nuudi, Mart Siimann ja Neinar Seli ehk kolm väikest pörsakest. Presidendi ilme andis alust kahtlustada, et ta oli sügavalt juurdlemas selle üle, kas kodust ära tulles sai ikka triikraud korralikult seinakontaktist välja tõmmatud või olid siis Eesti esimese mehe mõtted mõne muu sarnase maailma valupunkti juures (nagu ütles siinkohal Homer Simpson: „Hmmm, sõõrikud!“).

Kui nüüd küsida, et kuidas see kõik orienteerumisega seotud on, siis tuleks vist vastata, et ega eriti olegi.

Siiski – rõõmsa päikesekiirena kandis Eesti riigilippu olümpiamängude avatseremoonial o-kasvatusega Eveli Saue. Eesti laskesuusatamise ema Kaija Parve saavutusi Evelil hetkel ette näidata ei ole, kuid pelgalt tseremoonitsemiseks tema etteaste küll ei jäänud. Eveli kõmmutab nelja aasta pärast Vancouveris. Tiirus on ju kõik 5 KP-d kõrvuti. Lihtne!

Praegu aga kõmmutagem võidupüha(de) ja peatselt algava o-hooaja auks!

Teie O

täpid paneb le Saustinõmmel **19.04.2006**

Tallinna MV öises orienteerumisjooksus

Stardi algus kell 21:30

Võistluskeskus: Saustinõmme tehnõlevaastuspunkt Tallinn-Viljandi maantee ääres.
Kaart: Saustinõmme, aprill 2005, h 2.5, mõõtkava 1:10000
Semi orienteerumisvõistlusteks kasutamata maastik. Vähesed reljeefi ja liigendatusega kivimetsamaastik. Lähitavus väga heast männikust mõne tiheda tühnikuni aga valdavalt keskmisest parem.

Registreerimine kuni **16.04.2006**

Registreerida saab kas interneti võistluskeskuses või e-maili aadressil peep@lsf.ee

lisainformatsioon www.lsf.ee

Kõikide võistlusklasside kolme parimat astasustatakse Tallinna MV medalitega.
Võistlus läheb SK Tallinna Kompassi öise seerivõistluse arvestusse.

 Promoting Team

KOMMENTAAR

Tõnis Erm

Suusaorienteerumise MK: talv 2006

Sel talvel keerles taas suusaorienteerumise MK karussell, mis oli peatunud 2003. a. kevadel. Kaks talve jäid vahele, kuna (nagu suusa-o komisjoni esimees Käre Kirkevik kinnitab) IOF ei ole olümpiamängudele pääsemise lootust maha matnud ja otsustas reformida MMi tsükli nii, et talvised MM-võistlused ei langeks samale aastale olümpiaga. Seetõttu toimusidki 2004. ja 2005. aastal järjestikused MMid ja MK sari ärkas taas alles käesoleval talvel.

MK alguses olid kõik võrdsetel joonel – sari algas traditsioonilise ühisstardiga Soomes, Vuokatti mäe nõlvadel. Järgmisel päeval toimus samas tavarada (middle distance) eraldistardist. Kava nägi ette veel kahte individuaaletappi ja teadet, aga kuna termomeeter langes alla 30 külmakraadi, siis asendused need külmapühadega.

Järgmine MK ring toimus Lätis, Madonas, kus kavas olid tavarada, kaks sprinti ja teade. See oli lätlastele esimene kord talvist MK-d korraldada ning oli märgata, et korraldajad olid südamega asja juures. Mõned päevad enne võistlust oli vihmasadu maastikud üle loputanud ja seepärast õhuke lumekate paiguti olematuks sulanud. Südant liigutav ja suuski säästev oli see, et metsas oli paljaks sulanud lappidele lumi kohale veetud ja peale kühveldatud.

Samuti väärib märkimist, et esimest korda oli rahvusvahelisel võistlusel kasutusel nn "puutevaba EMIT" süsteem, millel märke saamiseks peab EMIT kaardiga umbes 20 cm kauguselt korraks läbi käima. Punkti võtmises saab veenduda, visates pilgu EMITi ekraanile. Ehkki EMITi brikett on sama suur ja kohmakas nagu enne, tõstis puutevaba süsteem märgatavalt võistluse intensiivsust, kuna enam polnud vaja punktis peatuda. Näiteks tavaraja viimase punkti, mis asus laskumise lõpus, sai läbida kiirusel 30-35km/h, andes möödudes KP tähisele käega kerge laksu.

Venemaal toimusid veebruari lõpus Euroopa meistrivõistlused, mis olid ühtlasi MK sarja viimasteks etappideks. Kavas sprint, ühisstardist pikk rada, tavarada ja teade. Venemaa võistlused olid teistest kõrgelt üle korralduse vägevuse ja suurejoonelisuse osas.

Kuidas läks eestlastel? Rõõmuga võib öelda, et kõik MK sarjas osalenud sõitsid sel talvel välja oma parima koha MK-I. Samas tuleb lisada, et viiel eestlasel oligi see esimene kord rahvusvahelisel areenil ja meeste konkurentsis kogemusi omandamas käia ning nad kõik tegid Venemaal häid sõite juunioride ja noorte arvestuses. Natukene peavad kasvama veel Tiit Toomas ja Rauno Jõgeva, kel ei õnnestunud veel MK arvestuses punkte saada. Au tuleb aga anda Even Toomasele, Jalmar Vabarnale ja Raiko Kaasikule, kes Lätimaal toimunud etappidel võitlesid välja oma esimesed punktid.

Vanemad tegijad tunnevad end samuti üsna noorena. Nii Tõnis Ermi kui ka Taavi Nurme jaoks algas Eesti meeste koondises võistlemine alles 2003. aasta talvest. Sõitsin talvel kaks korda maailma kahekümne parema hulka, olles mõlemal korral 19nes. Ehkki numbriliselt on edasiminekuks, ei tunne ma seda ise. Tegin ilmselt treeningute planeerimisel vea ja füüsilist tippvormi sel talvel ei saavutanudki. Mõlemad head kohad (ja tegelikult kõik kohad) sõitsin välja ideaalilähedase orienteerumisega, kuid kehas ei olnud kergest tunnet. Usun, et isegi eelmise talve suusavormi baasil oleks suutnud MK sarjas paljugi kõrgemale hüpata.

Taavi Nurm oli oma paremal sõidul 29. Tema vorm paranes talve edenedes jõudsalt, aga Lätis 23kraadises külmas võisteldes ta haigestus ja ei jõudnud EM ajaks taastuda. Riikide arvestuses saavutas Eesti koondis MK kokkuvõttes eestlastele juba korduvalt tuttava seitsmenda koha.

Järgmisel talvel ootab ees taas MM, siis juba Moskva külje all. "Vanad tegijad" ei jäta jonnki, sest esimene tunneb, et suudab orienteerumistehtiselt üle kavaldada keda iganes, ja teine ei põlvita kellegi ees, kui tuleb suusarajal kiirus maksma panna. Nii võib öelda, et Eestis saaks kahe mehe peale kokku tippklassi suusa-orienteeruja. Lisaks käivad kuulujutud, et Margus Hallik naaseb vormitiivul Kanadast ja asetub samuti suusa MMi stardijoonele. Kui nii, siis on Eestil taas koos hea tugevusega teatevõistkond.

Orienteering
WORLD CUP

**Euroopa meistrivõistlused
Maailmakarika etapp
orienteerumises**

6-14. mai 2006, Otepää

Suursponsorid

Programm

7. mai, pühapäev	kell 15.00	Võistluste avamine
Tartu		Raekoja platsil
	kell 15.30	Sprinti finaalide
		algus
9. mai, teisipäev	kell 12.00	Lühiraja finaalide
Haanja		algus
12. mai, reede	kell 11.00	Tavaraja finaalide
Otepää		algus
13. mai, laupäev	kell 10.30	Teatevõistluse algus
Otepää		

Info: eoc2006@mail.ee, www.eoc2006.ee

**Ilves-3 mitmepäeva
orienteerumisvõistlus, Otepää**

12. mai	Lühendatud tavarada *	startide algus kell 16.00
13. mai	Lühirada *	startide algus kell 15.00
14. mai	Lühendatud tavarada	stardi algus 12.00, viitstart

www.okilves.ee/ilves3 Info: ok.ilves@mail.ee

Korraldaja:
OK Ilves
PK 161, 50002 Tartu

* EOL edetabeli võistlus

47. JÜRIÖÖ TEATEJOOKS 2006

JUHEND

Laupäev, 22. aprill 2006 Ülemiste (Tallinn).

Võistluskeskus AS Tallinna Vesi territooriumil (Järvevana tee 3, Tallinn).

AJAKAVA:

16.00-18.00	Võistlusmaterjalide jagamine
18.30	Traditsioonilise Jüriöö teatejooksu tõrviku süütamine Jüriöö pargis orienteerumisklubide esindajate osavõtul
19.00	Rongkäigu algus ja avamine AS Tallinna Vesi territooriumil
20.00	Ühisstart I vahetusele
22.10	Võitjate finiš (N, V ja H)
22.45	Autasustamine (N, V ja H)
23.30	Võitja võistkonna finiš(P)
00.30	Autasustamine (P)

OSAVÕTJAD: Võistlusest võivad osa võtta kõik spordiklubid, muud spordiühendused, töö- ja/või õppekollektiivid piiramatul arvul võistkondadega.

Arvestus toimub 4 erinevas võistlusklassis:

P – klass (põhiklass) - võistkonnad võivad koosneda ainult ühe klubi, spordiühenduse, töö- ja/või õppekollektiivi liikmetest. Võistkondade suuruseks on 5 võistlejat, neist kaks naist (kohustuslik jooksujärjestus H-D-H-D-H).

N – klass (noored) - võistkonnad võivad koosneda ainult ühe klubi, spordiühenduse, töö- ja/või õppekollektiivi liikmetest. Võistkonda kuuluvate sportlaste vanuse alampiir on 14 aastat ja üksikliige mitte vanem kui 18 aastat (s.1988.a. ja hiljem) Vanuste summa väiksem või võrdne 50 aastat (arvestatakse sünniaasta alusel). Registreerimisel on kohustuslik märkida võistlejate sünniaastad. Võistkondade suuruseks on 3 võistlejat, neist üks naine (kohustuslik jooksujärjestus H-D-H).

V - (veteranid) - võistkonnad võivad koosneda ainult ühe klubi, spordiühenduse, töö- ja/või õppekollektiivi liikmetest. Võistkonda kuuluvate sportlaste vanuste üldsumma vähemalt 130 aastat ja üksikliige mitte noorem kui 40 aastat (s.1966.a. ja varem) (üldsumma arvestatakse sünniaasta alusel). Registreerimisel on kohustuslik märkida võistlejate sünniaastad. Võistkondade suuruseks on 3 võistlejat, neist üks naine (kohustuslik jooksujärjestus H-D-H).

H - (harrastajad) – vanuselised ja klubilise kuuluvuse piirangud võistkondade moodustamisel puuduvad. Võistkondade suuruseks on 3 võistlejat, neist üks naine (kohustuslik jooksujärjestus H-D-H).

RADADE PIKKUSED:

Võistlusklass P:

I vahetus (valges)	mehed - etapi võitja aeg ca 40 min
II vahetus (häämaras)	naised - 30 min
III vahetus (pimedas)	mehed - 40 min
IV vahetus (pimedas)	naised - 40 min
V vahetus (pimedas)	mehed - 50 min

3-liikmelised võistlusklassid N, V, ja H läbivad I kuni III vahetuse.

Punktitähised metsas on helkivad.

KAART: 1:10 000 h 2,5m või 1:7500 h 2,5 m seisuga kevad 2006.

Kaadistajad Margus Klementsov, Jaanus Reha ja Kaido Nurja.

MAASTIK: Väga hea ja hea läbitavusega männimetsane luitemaastik. Nõrgalt liigestatud. Suurim kõrguste vahe ühel nõlval 10m. Teid ja radu suhteliselt palju. Soist ala on minimaalselt. Suur osa võistlusmaastikust asub Ülemiste järve äärses sanitaarkaitse tsoonis.

KEELUALAD: orienteerumisjooksu võistlusreeglitega sätestatud alad ehk siis vastava tähistusega õuema, peenrad ja ületamatud aiad. Mõnes kohas on keelualad tähistatud täiendava lindiga, et konkreetse tara puudumisel jooksjad kogemata aeda ei läbiks. Ületamatutest aedadest üle ronimine või muul viisil nende läbimine on rangelt keelatud. Nendest läbi saamiseks tuleb kasutada ainult kaardile märgitud läbipäase ja väravaid.

MÄRKESÜSTEEM: Elektrooniline SPORTident märkesüsteem.

VÕISTLEMISE KORD: Teatejooks, kus iga võistleja võib läbida vaid ühe etapi.

Võitja on määrustepäraselt esimesena lõpetanud võistkond.

Start suletakse 1 tund peale võitja võistkonna lõpetamist. Viis minutit peale starti sulgemist antakse ühisstart kõigile veel startimata võistkondadele. Finiš suletakse 2,5 tundi peale ühisstarti.

AUTASUSTAMINE: Autasustatakse esimest kolme võistkonda võistlusklassis P (põhiklass). Rändauhinna "Kalevipoeg kivi viskamas" võistlejad ainult need võistkonnad, kes on registreerinud ja võistlevad võistlusklassis P (põhiklass). Juhul kui võidab välisriigi võistkond, jääb rändauhind järgmise "Jüriöö teatejooksuni" hoiale Eesti Maaspordiliitu "Jõud".

Autasustatakse võistlusklasside noored, veteranid ja harrastajad parimat võistkonda.

Eriauhindadega autasustatakse iga etapi esimest lõpetajat.

REGISTREERIMINE: Eelregistreerimine hiljemalt 8.aprillini 2006 Interneti võistluskeskuses: <http://www.sportnet.ee/ivk/> või elektronposti aadressil rejanus@hotmail.ee. Registreerimisel teatada võistlejate nimeline jooksujärjekord koos SI-pulkade numbritega (juhuks kui see erineb EOL andmebaasis olevast) või SI rentimise vajadus.

SI laenus - 20 krooni.

Eelregistreerimine loetakse teostatuks registreerimise ja osavõtumaksu laekumisega.

OSAVÕTUMAKS:	P-klass 450 krooni
	V-klass 270 krooni
	H-klass 270 krooni
	N-klass 180 krooni

Osavõtumaks tasuta 8. aprilliks 2006 orienteerumisklubi Kooperaator arveldusarvele A/a 10002017276006 Eesti Ühispank

KOHALESÕIT: Tähistus Tartu mnt ja Järvevana tee ristmikult.

MUUD: Lisainfo ilmub jooksvalt klubi koduleheküljel: www.srd.ee/koop

Korraldajad: Eesti Maaspordi Liit "JÕUD", OK Kooperaator, Eesti Orienteerumislit

Peakorraldaja: OK Kooperaator

JUHATUSE otsused

14.12.2005.a.

450. Toetada OK Põlva Kobras taotlust Üliõpilaste MM korraldamiseks 2008.a.

Esitada vastav garantiikiri Rahvusvahelisele Üliõpilaste Spordi Föderatsioonile.

15.12.2005.a.

451. Kinnitada EOLi ja Eesti MV 2007.a. võistluste korraldajateks: SO EMV - Rakvere OK - Pikasaare (varuna Jäned); OJ EMV lühirada, HD21 teade - JOKA - Mägede küla; OJ EMV sprint, õine - OK Põlva Kobras - Mooste; OJ EMV tavarada, n/v teade - OK Võru - Viitka; OJ EMV pikk rada - OK Orion - Körvemaa; RO EMV - OK Okas/SK Mercury - Haapsalu-Paralepa; Suunto Games - JOKA - Mägede küla-Nelijärve; Balti MV - Rakvere OK - Pariisi.

20.12.2005.a.

452. Pikendada lepingut Vallo Vaheriga kuni 31.12.2006, kes jätkab OJ Eesti noorte- ja juunioride koondise treenerina.

453. Seoses vähese konkurentsiga lugeda 2007. a. Jüriöö Teatejooksu korraldamise konkursi ebaõnnestunuks, kuulutada välja samadel tingimustel uus konkurs tähtajaga 15.01.2006. a. Juhatus teeb otsuse hiljemalt 31.01.2006.a.

22.12.2005.a.

454. Kinnitada võistluste žürii järgmises koosseisus: SO EMV 10.-12.veebruar 2006 Nelijärve. Korraldaja: OK Kooperaator EOL volinik: Raivo Rõõm (Rakvere OK). Žürii: 1. Raivo Rõõm (Rakvere OK - žürii esimees), 2. Ingrid Kala (OK Peko), 3. Rein Rooni (OK Orvand).

03.01.2006.a.

455. Kinnitada Eesti H21 koondis SO MK etapile 12.-23.01.2006 Soomes (Vuokatti, Kiuruvesi) järgmises koosseisus: Tõnis Erm (TA OK), Taavi Nurm (OK Põlva Kobras), Rauno Jõgeva (OK Põlva Kobras), Even Toomas (OK Peko), Raiko Kaasiku (JOKA). Treener-esindaja Raul Kudre.

28.01.2006.a.

456. Kinnitada Eesti H21

koondis SO MK etapile 02. - 05.02.2006 Lätis (Vietalva, Madona) järgmises koosseisus: Tõnis Erm (TA OK), Taavi Nurm (OK Põlva Kobras), Rauno Jõgeva (OK Põlva Kobras), Even Toomas (OK Peko), Raiko Kaasiku (JOKA), Jalmar Vabarna (OK Peko), Tiit Toomas (OK Peko), Treener-esindaja Raul Kudre ja abitreener Mati Ojandu

02.02.2006.a.

457. Kinnitada EOLi 2006 aasta edetabeli võistluste nimekiri.

03.02.2006.a.

458. Kinnitada EOLi 2006 aasta edetabeli juhend.

05.02.2006.a.

459. Kinnitada EOLi reeglite toimikond koosseisus: Leha Haldna (OK Võru) - toimikonna esimees, Lauri Leppik (TAOK), Jaanus Reha (OK Kooperaator), Tarvo Avaste (Sportnet), Tõnu Pani (OK Kape), Andres Käär, Raul Kudre (OK Peko), Margus Sarap (OK Ilves).

10.02.2006.a.

460. Kutsuda EOLi kevadine üldkogu kokku 11.

märtsil 2006. algusega kell 11.00 Tallinnas. Kinnitada üldkogu esialgne kokkuvõte ja päevakord.

461. Loobuda nõudest OK Orion vastu summas 10 000 krooni alates 31.12.2005.

462. Kinnitada EOLi 2006. eelarve projekt esitamiseks kevadisele üldkogule.

463. Kinnitada Eesti OJ koondise koostamise juhend rahvusvahelisteks tiitlivõistlusteks ja Euroopa MV katsevõistlusteks

464. Kinnitada Eesti rattaorienteerumise koondise koostamise juhend rahvusvahelisteks tiitlivõistlusteks

465. Kinnitada alljärgnev EOLi klubide vahel 2006.a. riigi noorte tippspordiraha jaotus ja esitada see kultuuriministeeriumile. OK Põlva Kobras 169 556 krooni, OK Võru 111 482 krooni, OK Orvand 57 738 krooni, OK Ilves 39 488 krooni, OK Peko 35 638 krooni, JOKA 30 698 krooni, SK SRD 23 299 krooni, Rakvere OK 22 071 krooni, Rae ROK 18 814 krooni, SK Saue Tammed 13 392 krooni, OK Lehola 4 212 krooni,

Hiumaa OK 4 056 krooni, OK Kape 3 829 krooni, Piirivalve SKK 2 600 krooni, OK Heering 1 130 krooni, OK Orion 861 krooni, OK West 590 krooni, Harju KEK RSK 499 krooni.

466. Kinnitada Eesti koondis SO täiskasvanute EM-ile, noorte EM-ile ja juunioride MM-ile 20.-27.02.2006 Venemaal (Ivanovos) järgmises koosseisus: H21 -Tõnis Erm (TAOK), Taavi Nurm (OK Põlva Kobras); H20 -Even Toomas (OK Peko), Rauno Jõgeva (OK Põlva Kobras), Joonas Oja (Rakvere OK), Jalmar Vabarna (OK Peko), Raiko Kaasiku (JOKA); D20 -Mirjam Rauba (OK Võru); H17 -Tiit Toomas (OK Peko), Ain Roosimägi (Rakvere OK); D17 -Piibe Tammemäe (OK Orvand), Maris Palopääl (OK Põlva Kobras), Maria Zhuravskaja (SK SRD). Treener - esindaja Raul Kudre (OK Peko).

467. Esitada EOLi riigi noorte tippspordiraha jaotamise alused 2007.a. kinnitamiseks EOLi üldkogule.

14.02.2006.a.

468. Kinnitada XVIII Suunto Games 2006 juhend.

Laskeorienteerumise MM 2006 toimub Haanjas

17.-20. august 2006

Koht: HAANJA

Programm:

- 17.08 Relvade pealelaskmine, o-treening
- 18.08 Sprint
- 19.08 Tavarada
- 20.08 Teade

VÕISTLUSKLASSID:

MM-võistlus: HD21

Lahtine võistlus: HD16, HD20, HD35, HD40, HD45, HD50, HD55, HD60

Korraldajad: OK Võru, Piirivalve SKK

Kodulehekülg: www.okvoru.ee

Kontakt: Sixten Sild, +372 506 8377, sixten@okvoru.ee

Reklaami avaldamise hinnad

1. Eesti o-võistluskutsete avaldamine (must-valge):

- 1.1. suurus kuni A7 60 kr.
- 1.2. suurus kuni A6 125 kr.
- 1.3. suurus kuni A5 250 kr.
- 1.4. suurus kuni A4 500 kr.

(korduskutsete avaldamine -30%).

Värvilised võistluskutsed reklaami hinnaga.

2. Reklaami avaldamine (sisemised leheküljed):

- 2.1. suurus kuni A7 värviline 400 kr.
- 2.2. suurus kuni A6 värviline 800 kr.
- 2.3. suurus kuni A5 värviline 1600 kr.

2.4. suurus kuni A4 värviline 3200 kr.

3. Reklaami avaldamine (tagakülg) A4 värviline 4000 kr.

(kordusreklaami avaldamine -30%).

Eesti Orienteerumisliidu liikmetele on reklaami avaldamisel soodustus -50%.

Võistlusmaastike sulgemise teadete avaldamine on tasuta.

APRILLIKUU ORIENTEERUMISVÕISTLUSTE KALENDER

Aprill 2006

Aprill 2006

3.	Tallinna Sprint kevad	Raku	19.	Tallinna MV öises orienteerumisjooksus Saustinõmme	Rakvere
4.	Tallinna teisipäevakud	Tallinna Lauluväljak		Lääne-Virumaa kolmapäevakud	Lutsu talu (S)
5.	Õine seeriavõistlus kevad	Pirita ringrada		Otepää kolmapäevakud	Saustinõmme
8.	Karjalaskevõistlus	Pikakannu		Õine seeriavõistlus kevad	Lindora
9.	Lihavõttesprint	Pikakannu	20.	Võru kolmapäevak	Türi Tolli
10.	Tallinna Sprint kevad	Löwenruhi park		Öökulli lend	Keava mäed
11.	Põlvamaa teisipäevakud	Hatiku		Raplamaa päevak	Rannapark
11.	Tallinna teisipäevakud	Pirita		Pärnumaa neljapäevakud	Tähtvere
12.	Õine seeriavõistlus kevad	Männiku S	22.	Tartu neljapäevakud	Ülemiste
	Võru kolmapäevak	Kubja	24.	Jüriöö Teatejooks	Tondi
13.	Tartu neljapäevakud	Ihaste	25.	Tallinna Sprint kevad	Küka
14.	Põlvamaa MV õine tavarada	Vastse-Kuuste		Põlvamaa teisipäevakud	Nõmme
15.	EM katsevõistlus	Vällamäe	26.	Tallinna teisipäevakud	Neeruti/Ristamäe
	Metssiga 2006	Lihulinn		Lääne-Virumaa kolmapäevakud	Soosepa
	XVI Peko Kevad	Kitsemäed		Õine seeriavõistlus kevad	Tabina
16.	EM katsevõistlus	Vällamäe	27.	Võru kolmapäevak	Antoni mägi
	Metssiga 2006	Lihulinn		Hiiumaa neljapäevakud	Niidupark
	XVI Peko Kevad	Kitsemäed		Pärnumaa neljapäevakud	Pirita-Mähe
17.	Tallinna Sprint kevad	Maarjamäe		Tallinna neljapäevak	Tuigo
18.	Järvamaa orienteerumispäevak	Türi Tolli	29.	Tartu neljapäevakud	Lapetukme
	Põlvamaa teisipäevakud	Taevaskoja rist	30.	Tartu Kevad 2006	Lapetukme
	Tallinna teisipäevakud	Järve			

orienteerumiskauba osavõhing

NAASTARID,
SÄÄRISED,
KOMPASSID,
ABIVAHENDID
NII TIPPTEGIJALE
KUI HARRASTAJALE

Muuk Tallinna neljapäevakul ja hooaja suurematel võistlustel.

SUUNTO
jalas
OLWAY
SPORT

HEA VARUSTUS TAGAB RAHULOLU

Orienteerumiskauba OÜ Nurmenuku tee 9 Randvere 74001 Vilmsi tel. 609 8904
50 46 904

EMV suusa- orienteerumises

algus lk7 ja lk14

EMV SO tavarada
Nelijärve, 19.02.2006

D14 4,6 km 14 KP

1. Teele Randman	Rakvere	47.45
2. Daisy Kudre	Peko	49.26
3. Kaisa Raudkepp	Peko	57.46

D16 5,4 km 14 KP

1. Piibe Tammemäe	Orvand	53.56
2. Adele Puusalu	Kobras	56.30
3. Triin Aedmäe	Kobras	1:06.03

D18 5,4 km 14 KP

1. Mirjam Rauba	Võru	48.47
2. Ly Trei	Kobras	57.19
3. Maria ZuravskajaSRD		1:00.12

D20 7,2 km 18 KP

1. Tais Leontenko	SRD	1:45.05
2. Maarja Aan	JOKA	1:56.11

D21E 10,0 km 18 KP

1. Maret Väher	Kobras	1:11.54
2. Tuuli Mäeots	Võru	1:14.25
3. Viivi-Anne Soots	Tammed	1:22.47

D40 6,1 km 12 KP

1. Marje Viirmann	Rakvere	1:01.22
2. Merike Paapson	Ilves	1:28.19

D45 5,4 km 14 KP

1. Siiri Poopuu	JOKA	1:09.27
-----------------	------	---------

D50 4,6 km 14 KP

1. Anu Saue	HOK	1:22.21
Viu Rebane	Orion	Tühist.

H14 5,4 km 14 KP

1. Aleksandr Shved	SRD	53.34
2. Taaniel Tooming	Kobras	55.59
3. Kalev Ermits	Võru	1:04.27

H16 7,2 km 18 KP

1. Lauri Sild	Võru	46.04
2. Tõnis Tulp	Rakvere	55.45
3. Raido Mitt	Kobras	1:02.49

H18 10,8 km 13 KP

1. Ain Roosimägi	Rakvere	1:07.39
2. Tiit Toomas	Peko	1:11.55
3. Joonas Oja	Rakvere	1:16.00

H20 10,8 km 13 KP

1. Raiko Kaasiku	JOKA	1:04.00
2. Jalmar Vabarna	Peko	1:04.39
3. Markus Puusepp	Võru	1:08.26

H21E 13,4 km 25 KP

1. Raul Kudre	Peko	1:14.40
2. Randy Korb	Peko	1:29.42
3. Kuno Rooba	Rakvere	1:44.34

H35 10,8 km 13 KP

1. Kaido Nurja	MARU	1:19.02
2. Vermo Siim	MARU	1:21.42
3. Heigo Pöld	Rae	1:28.33

H40 10,0 km 18 KP

1. Mariti Parve	Peko	1:04.50
2. Olav Karu	Rakvere	1:08.22
3. Toomas Mast	HOK	1:12.34

H45 7,2 km 18 KP

1. Kalle Ojasoo	Kobras	1:01.55
2. Eduard PukkonenKEK RSK		1:04.45
3. Toivo Toomas	Peko	1:10.22

H50 6,1 km 12 KP

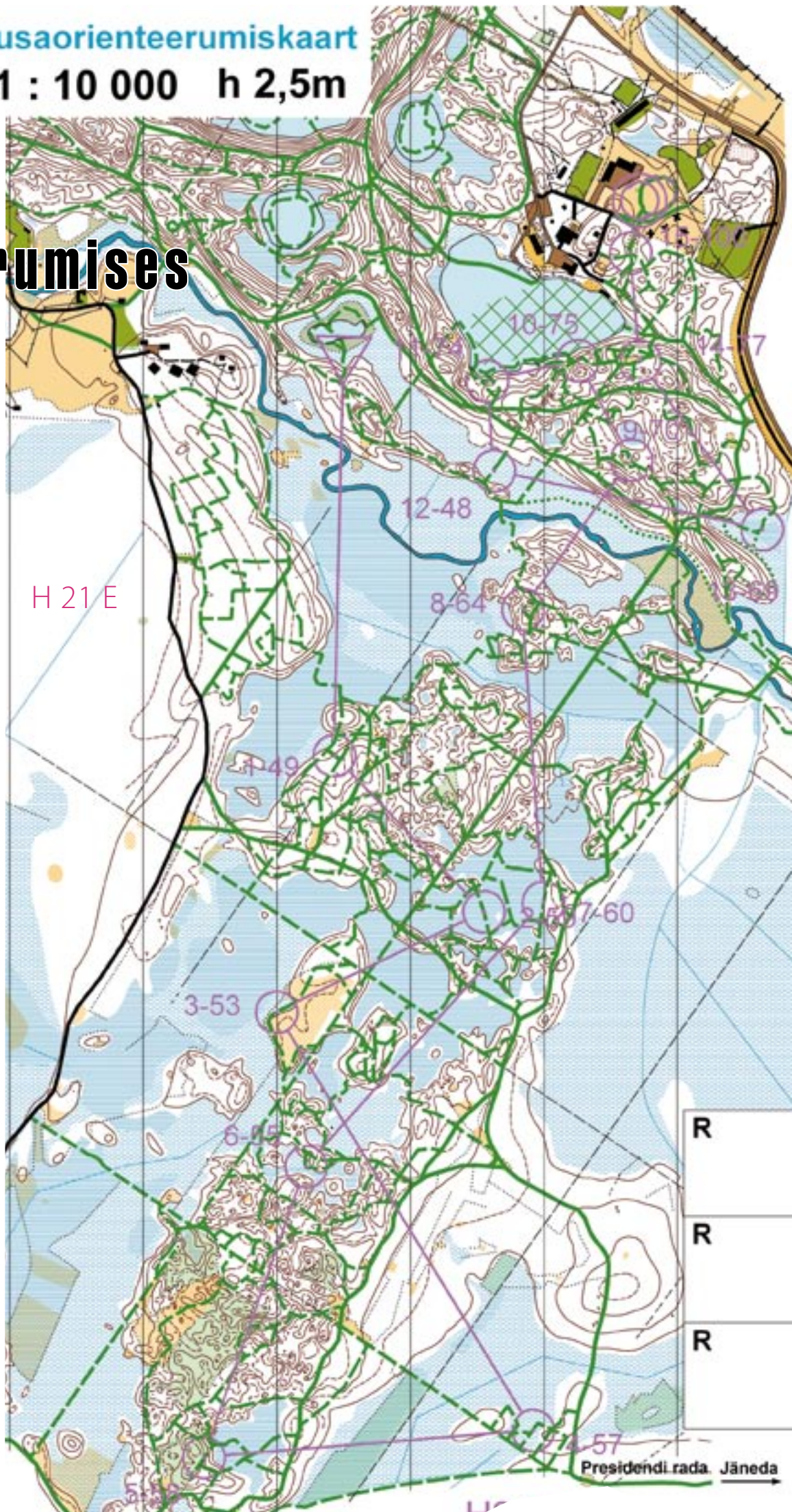
1. Harry Veide	LUS	1:10.45
2. Mati Karp	Tempo	1:11.26
3. Tõnu Sikkal	Kobras	1:13.58

H55 6,1 km 12 KP

1. Toivo Saue	HOK	59.37
---------------	-----	-------

H60 5,4 km 14 KP

1. Georg Sooberg	Võru	1:05.57
2. Rudolf Mürk	Võru	1:08.27
3. Mati Poom	TON	1:18.46

R
R
R

Presidendi rada. Jäneeda